

BİLİM VE TEKNİK

Sayı 18 — Nisan 1969

ÇOCUK VE OYUNCAK

"HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT
İLİMDİR, FENDİR."

ATATÜRK

İÇİNDEKİLER

<i>Çocuk ve Oyuncak</i>	1
<i>Alışkanlıklarımızdan Nasıl</i>	
<i>Yararlanabilirsiniz</i>	6
<i>Yarasalar</i>	9
<i>Kontrol Bilimi Kibernetik</i>	12
<i>Werner von Braun'un bir cevabı</i>	14
<i>Araştırma İçinde Mimar ve XX. Asr</i>	16
<i>Protein'e Giden Yeni Yollar</i>	18
<i>En Yakın Akrabalarımız, Şempanzeler</i>	21
<i>İnsanlar ve Hava</i>	25
<i>Uzaydan Çekilen Fotoğraf</i>	27
<i>Fotoğrafçılıkta Bugün Yeni Mercekler</i>	28
<i>Kanada Milli İlim Kütüphanesi</i>	30
<i>Düşünme Kutusu, Sorun,</i>	
<i>Cevap Verelim</i>	32

SAHİBİ

**TÜRKİYE BİLİMSEL VE
TEKNİK ARAŞTIRMA KURUMU**

ADINA

GENEL SEKRETER

Prof. Dr. Kâzım ERGİN

SORUMLU MÜDÜR

TEKNİK EDITÖR VE

Gn. Şk. İd. Yrd. YAZI İŞLERİNİ YÖNETEN

Refet ERİM

Nüvit OSMAY

«BİLİM ve TEKNİK» ayda bir yayınlanır • Sayısı 100 kuruş, yıllık abonesi 12 sayı hesabıyla 10 liradır • Abone ve dergi ile ilgili hertürlü yazı, Bilim ve Teknik, Bayındır Sokak 33, Yenışehir, Ankara, adresine gönderilmelidir • İlân şartları: Arka kapak, renkli 2000 TL. içyüz 1000 TL. içte yarım sahife 500 TL.

Okuyucuyla başbaşa,

Bu sayımızın kapağı ve ilk yazısı çocuklarla ilgili. İlk bakışta bunu yadırgayabilirsiniz, fakat birkaç satır okumadan karar vermeyiniz. Bakın Psikalog ne diyor: «Oynamayan çocuk düşünmesini bilmeyen bir büyük olur.» Acaba şu basit cümlelerin içinde toplum olarak hepimizin kaderi gizlenmemiş midir? Medeniyet terakki, terakki de yeni fikirler demek değil midir? Ünfü bir devlet adamı elimizdeki atom bombalarımızın sayısı önemli değil, asıl önemli olan yeni düşüncelerimizin sayıdır diyor. Yeni psikolojik araştırmalar da çok ilginç bir gerçeği ortaya çıkarmıştır «İnsan zekâsının en büyük kısmı 4 yaşına kadar teşekkül etmektedir.» İleriki sayılarımızda bu konuyu da ele alacağız.

William James'in 70 yıl önce yazmış olduğu alışkanlıklarımıza ait yazı da birinci yazının bir devamı sayılabilir. «İnsan yedisinde neyse yetmişinde de odur.» sözü çağların süzgecinden geçmiş bir gerçektir. «Alışkanlıklarımız huylarımızın yapıcısı, huylarımız da kaderimizin mimaridir.»

Son yıllarda sık sık işittiğimiz bir terim de kibernetiktir. Elektronik beyinin ve yeni metotların getirdiği bu bilim dalının tam tarifini yapmanın güç olduğunda birçok bilgiler birleşmektedir. Larousse'un 1966 baskısında şu tarif vardır: «Cybernétique: (Eski yunanca Kubernân yönetmek kelimesinden) - canlı varlıklarda ve makinalarda haberleşme ve kontrol mekanizmasını inceleyen bilim, Ünlü bir İngiliz Profesörünün bu konudaki yazısı kafamızdaki birçok sorulara cevap vermektedir.

Geçen sayımızda soya fasulyesinde sentetik et yapıldığından bahsetmiştik. Bu sayıda da Proteine giden yeni yolları okuyacaksınız. Atomik enerjinin gelişmesi daha büyük bir hızla sağlanabilirse, otomobillerin elektrikle işletilmesini gerektiren ekonomik ve teknolojik faktörler yenilenebilirse belki birgün petrol çok geniş bir ölçüde sentetik besin maddesi olarak kullanılacaktır. Çağımız en yüksek hızlarla en hayret verici sürprizlerin pek tabii şeyler gibi karşılandığı bir dönemdir, bu bakımdan çok uzay olmayan bir zamanda kahvaltı, öğle veya akşam yemeklerinde önümüze petrolden yapılmış, tadlı, tuzlu şeyler konulursa hayret etmemeliyiz.

Okuyucularımız birkaç sayı önce yaptığımız ankete verdikleri cevaplarda fotoğrafa ilgili yeniliklerden bilgi vermemizi istemişlerdi. Geçen sayıda siyah beyaz polaroid sisteminden bu sayıda yeni merceklerden bahsettik, gelecek sayıda da renkli polaroid fotoğrafçılığı ile ilgili bir yazı okuyacaksınız.

Gelecek sayıda ayrıca şu yazıları bulacaksınız:

- Gürültünün esas kaynakları ve korunma çareleri,
- Bilimsel açıdan hatırlamak ve unutmak,
- Çelikten daha sağlam yeni bir plastik,
- İnsulin, bir molekülün biyografisi ve daha başkaları.

Sevgi ve saygılarımızla,

ÇOCUK VE OYUNCAK

Colet BORDAT

Oynamasını bilmeyen bir çocuk, «bu küçük ihtiyar», hiçbir zaman düşünmesini öğrenmeyecek olan bir büyüktür, psikolog Jean Chateau böyle der.

Çingiracağını fırlatan, plâstik bloklardan yaptığı bir kuleyi deviren, bir arabayı iten, ayısını azarlayan bir çocuk için sanki adı ve teşkin edici bir sözmüş gibi «oynuyor» deriz. Acaba bu, şimdiye kadar bir oyuncak alırken neyi seçeceklerini düşünmemiş veya onu verecekleri en uygun anın ne zaman olacağı hakkında kafalarını hiç yormamış olanların biraz olsun huzurunu kaçırmaz mı? Psikologlar ve eğitimciler bize, oynayan çocuğun dünyayı fethetmeğe çıktığını ve bütün şahsiyetini yaratmağa çalıştığını kesinlikle söylemekten çekinmezler.

Bir bebeğin çingiracağını yere atması ve yarıdan alınıp kendisine verilir verilmez, tekrar fırlatması, güçlü meydana koyması, ilk olarak boşluğu fethetmek üzere uzattığı elin eriştiği mesafenin farkına varması ve aynı sonuçları veren aynı hareketleri tekrar ederek onların ritmini keşfetmesi anlamına gelir.

Üç yaşındaki bir çocuğun kendisini, kaldırabildiği ağır bloklarla veya üst üste güçlüklerle yerleştirilebilen kutularla ölçmesi de, kendine ait bir eseri gerçekleştirmiş olmaktan duyduğu bir zevk içinde, bilinmeyen boşluğa (uzaya) karşı kazandığı bir zaferdir. Ana okullarının genel müfettişi bayan Herbinriere-Lebert bunu «sertliği ve ağırlığı ile karşısına çıkan maddeye ve hatta yeniden girdiği her teşebbüste kendi vücuduna karşı kazandığı zaferdir», şeklinde ifade eder.

İki yaşından beş yaşına kadar çocukların içlerindeki fazla enerjiyi dışarı çıkarmağa ve devamlı bir hareket içinde yaşamağa büyük bir ihtiyacları vardır. Uzaklara attığı topa, sürdüğü kamyonla, doldurduğu ve ittiği el arabası ile, içine binebildiği ve yürüttüğü koca otomobili ile; kol ve bacaklarının gücü ile hareket eden bütün bu oyuncaklarıyla çocuk, kuvvetinin ve becerikliliğinin ölçüsünü ortaya koymaktadır.

Parmaklarıyla birşeyler yapmağı başarır başlamaz, küçük, oyuncak otomobillere bayılır. İlk zamanlarda onları bir arkadaşı ile paylaşmağa pek razı olmazsa da sonradan dalaşma ve eş bulma zevki, onu bir veya iki arkadaşı ile beraber oyun oynamağa yöneltir. Küçük otomobiller büyük gürültülerle sürülürken bir taraftan da ağızlarıyla onların taklitlerini yaparlar. Bu arada en ince ve manalı jestler çabukça meydana çıkar, refleksleri daha da canlanır. Şüphesiz karakterler bir parça birbirile çatışırlar, fakat sosyal ilişkilerin yerleşmesi ne kavgasız, gürültüsüz, ne de karşılıklı tavizsiz olmaz.

İki yaşına basan bir çocuk eve gelen «ötekini» kötü bir olay gibi karşılar. Annenin görünüşte da-

ha küçük olan bu yeni erkek veya kız kardeşle daha fazla meşgul olması, okulda öğretmenin kendisinden başka birine daha fazla güleriyüz göstermesi birer facia teşkil eder. Acaba bizim küçük kışkağ, ayısı veya bebeğinin yardımı olmasaydı ne yapardı. İnce bir elin kolayca kavrayabileceği orta büyüklükte, kadifeden yapılmış bir hayvan veya kumaştan yapılmış basit bir bebek çoğukez bu gibi şartlarda en lüks bebeklere tercih olunur. Ana okulunun ilk günlerinde kendisini yapa yalnız, kaybolmuş hisseden çocuğun biricik tesellisi odur. Akşam olunca sarılıp onunla beraberce uyur ve eğer birden bire uyanırsa, ilk yapacağı şey anneninkini andıran o tatlı temasın yerinde olup olmadığına çabukça bakmaktır.

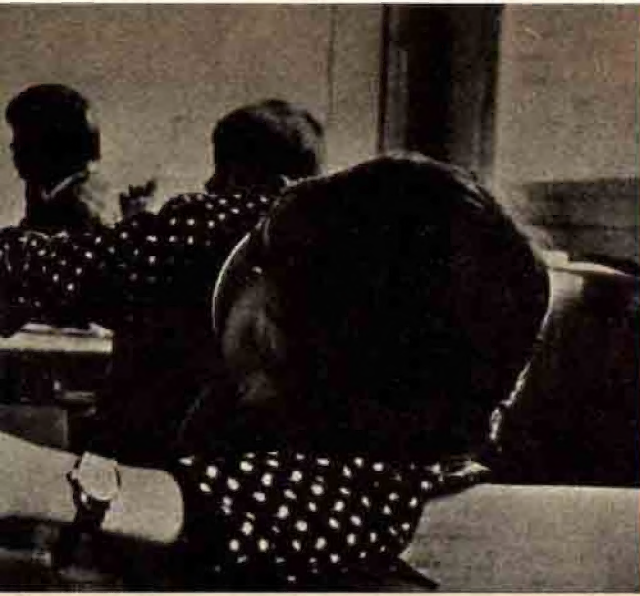
Bir ana okulunda, çocukları daha gelmeden, ana babalarına onların en çok sevdikleri oyuncakların neler olduklarını sorduk. Okula gelir gelmez, hepsi içinde sevdikleri oyuncaklarının bulunduğu kendi yataklarını derhal buldular. Daha ilk gecedan itibaren evle olan bu etkili bağlantı en küçüklerin bile tatil kampına çabukça alışmalarını sağladı.

Ayılar ve bebekler aynı zamanda ilk üzüntü ve yoksunluğu karşılar ve küçüklere, fazlasıyla dolu hislerini, bu cansız cisimleri okşamak ve dövmek suretiyle boşaltmalarına müsadde eder. Üç yaşındaki kız kardeşimin, annemi kızdıracak bir yaramazlık yaptıktan sonra öfke ile ayısını dövdüğünü ve sonra bir köşeye attığını çok iyi hatırlıyorum. Annemin arada sırada kızkardeşimi dövdüğü ve babamın da onu o çirkin öfkeli yüzünü saklamak üzere köşesine gönderdiği olurdu. Fakat gene de, kucağındaki ayısına ben ile sen arasındaki uygun mesafeyi kabul ettirerek, onun yardımıyla çabukça hislerine hakim olmasını becerirdi. O farkına varmadan anababanın lüzumlu ve güven verici otorite-

tesini tanırdı. Bu taklit etme oyunları ve onları oyuncuğa uygulama sayesinde çocuk, yavaş yavaş kendi ortamının değer ve düzenlerini öğrenir ve kabul eder.

Bununla beraber büyüyen çocuk gittikçe daha büyük bebeklerle ilgilenir. Ana okulunda bu taklit etme oyunu çoğukez tahmin edilenden çok daha ileri gider. Bir gün bir bayan öğretmen telaşla bana geldi: çabuk gelin, ben bir an için bebeğin canlı olduğunu sandım dedi. Hakikaten sınıfta herkesin içinde rol aldığı garip bir tiyatro havası esiyordu. Anne ağlıyordu, baba müteessirdi, doktor otoriter bir tavirle bakıyordu, hasta bakıcı telaşlı idi. Sahneyi düzenlemekten başka bir rolü olmayan öğretmen ise, şual soran, her birinin tavsiyelerini dinleyen ve işlerin gerçekleşebilmesi için gerekli malzemeyi dağıtan, hayatından memnun olmayan evin hanımından başka birşey değildi. Hastaya sıcak bir ihlamur vermek, ilâcını içirtmek, sıcak bir banyo hazırlamak, kurulamak, iğne yapmak, sıcak su torbası ile yatağına yatırmak ve ona çabuk uyuyabilmesi için bir ninni söylemek de yapılacak şeyler arasındaydı. Bu yalancı bebek bütün çocukların hayâllerinde muhakkak ki terk edilmiş gerçek canlı bir bebekten çok daha kuvvetle yaşar.

Sınıfın bebeği geniş çapta bir faaliyetin merkezi olur. Herşey bu şahsiyet etrafında yaratılabilir: Yatak, oda, ev, bahçe, sokak... tıpkı sonuncunun daima kendinden bir öncekinden daha büyük bir yer tuttuğu, birbiri içinden çıkan boy boy kutular gibi. Gittikçe küçük yardımcı oyuncaklara daha fazla ihtiyaç görülür: (bebek elbiseleri, möbelleri, yemek takımları, oyuncak telefonlar, çamaşır ve bulaşık yıkama küvetleri, ütü ve ütü tahtası v.b. ve ayrıca bazan tabak içindeki pastayı, bazan garajdaki otomobili, hatta bazan tuvalet masası üzerindeki dudak rujunu temsil etmek üzere kendi

karakterini tamamiyle kaybeden küçük k p ler veya büyük boncuklar gibi bütün cansız cisimler.

Bütün bu sosyal-evsel dünya peri çocuğunun sihirli dayneği altında düzenlenir ve meydana gelir, o da hem oyunun idarecisi hem yerleştirici dekoratör, mimar, ailenin babası veya annesi olur.

Fakat k  k kızın kendisini çok güzel ve büyük bir taş bebeğin annesi hissetmesi her zaman kolay bir Şey olmaz. Fazlasıyla m kemm l bebeklerin büyüklüğü ve mübalağalı şıklık ve inceliği birçok çocukları çekingenliğe sevk eder ve hatta ilgililerini tamamiyle kaybetmelerine sebep olur.

 oğukez  ocuk oyun ve oyuncakların aracılığı ile kendisinin oğlan veya kız olduğunu anlar. Kendisine bu sorulduğu zaman mesel  ben Ayşeyim veya Aliyim veya bebeğim diye cevap verir, fakat çok seyrekle olarak ben bir oğlanım veya kızım der. Üç yaşındaki bir kız (Chiis l) tuvalet masasının yanısır önünde yalancı ruj t pleleriyle makyaj yaparak oynar ve bundan büyük bir zevk duyardı. Üç yaşındaki bir oğlan (Olivier) de bu oyundan hoşlanır, tuvalet masasının önüne oturur, sağlarını kolonyayla islatır, tarar ve o da kız arkadaşı gibi dudaklarını yalandan boyamak üzere ruj tüplerini eline alınca sınıfta büyük bir g r l d r kopar, çocuklar «olmaz olmaz» sen anne değilsin, makyajı anneler yapar,» diye başırırlandı. Fakat hepsi Olivier'in bir baba olabileceğinde tamamiyle hemfikir diler. Herkes oyunun arabuluculuğu yoluyla kendiliğinden anladığı bu gerçek sayesinde kız mı oğlan mı olduğunun farkına varır.

Bu gibi yaşantıların başkalarıyla karşılaştırılması ve haberleşme ihtiyağı dilin zenginleşmesine, incelmeye yardımı eder ve sosyal anlayış genişler.

Oğlanlara gelince şüphesiz onlar erkek olduklarının farkına vardıkları bebekleri seveceklerdir.

Maalesef biz onlara bu hususta herhangi bir yardımda bulunmaktan uzağız. Bizler, büyükler, kendi sosyal anlayışımızı çocuklara kabul ettirmekten hiçbir zaman çekinmeyiniz, bunun için de daha önceden oyuncakların hangilerinin oğlanlara hangilerinin de kızlara ait olduğu hakkında h k m z  veririz, çünkü bu cisimler hemen hemen d ima bazan erkekler, bazan da kadınlar tarafından kabul edilmiş bir tekniğin benzer bir şeklini temsil ederler. Bu yüzden askerlikle ilgili olanların daha fazla oğlanlara ve tuvaletle ilgili olanların da daha fazla kızlara ait olduğuna karar veririz. (Daha fazla kelimesini bilh ssa bir ihtiyatlılık eseri olarak kullandım).

Acaba bu anda eskilerin bir anlayışının etkisi altında kalmış olmuyor muyuz? Bu g r n kadını pek güzel kozmonot veya asker.... olabilir Bundan başka tekniğin gelişmesi ve yaşayış tarzındaki bazı değişikliklerin ortaya çıkması, birçok erkekleri eve ait birçok hizmetlerde çalışmağa heveslendirmiştir. Evin beyi şahsan yeni bir koktey hazırlamak için mikseri ve bifeği kesmek için de elektrikle işleyen bıçağı severek eline alır. Bu yüzden oğlan çocuklar da mutfak işlerine karşı büyük bir ilgi gösterirler, okulda yemek pişirme derslerinde terazi ile ilgili oyunlara pek bayılırlar, yumurtayı çırparak beyaz bir köpük haline getirmekten büyük bir gurur duyarlar. Bu  nlar için fiziksell bir başarı ve aynı zamanda adeta bir sihirbazın elinden çıkan bir marifet gibi birşeydir. Evde  oğukez çamaşır makinasını  eviren babadır, hatta banyoda k  k kardeşi yıkayan da odur. Bizim okulda oğlanlar kendi önlüklerini çamaşır makinesinde kendileri yıkamak isterler; onlar aynı zamanda yıkanan büyük birini de sabunlamak isterler.

Beş yaşını doldurmuş olan Pascal, zekâ fakat huzursuz bir  ocukt , hiçbir Őeyle on dakikadan

fazla uğraşamazdı, yemek pişirme dersinde ise dik-
katli ve uzun zaman yerinde oturan bir çocuk olu-
verdi. Çamaşır makinesinin pervanesinin dönüşü-
nü seyretmek o kadar hoşuna gitti ve onu o kadar
düşündürdü ki sonradan makinenin mekanizması
hakkında açıklayıcı krokollerle beraber olağan üstü
izahat verdi.

Bunun tersi olarak da duvara bir ayna as-
mak için çivi çakan ve kuklalarının uzun gelen çu-
buklarını testere ile kesen kız çocuklar görüyoruz.

Bizim ana okulumuzun amacı, oğlanlara oldu-
ğu kadar kız çocuklarına da herhangi bir kompleks
ve alay konusu olmadan, kendilerini aynı şekilde
mutfak ve marangoz işlerine vermelerini mümkün
kılacak geniş imkânlar sağlamaktır. Tanıdığımız li-
seli bir delikanlının, çalıştığı müessesenin açtığı
çocuk eğitimi kurslarına yazılmasına hayret edil-
meli midir?

Karakterin bu gelişmesi, çocuklarımızın şim-
di, eskiden yalnız oğlan veya yalnız kız çocuklarına
ait olan, oyunlardan da hoşlanacak bir zevk iinkışaf
ettirmelerine gittikçe daha fazla etkili olacaktır.

Oyuncakları olmayan bir çocuğun basit ve mu-
lu bir çocuk olmadığını bilmek için bir psikolog ve-
ya eğitimci olmağa lüzum yoktur. Geçici olarak be-
beksiz kalan bir çocuk hiç beklenmedik malzeme
ile kendi kendine, bazan topladığı ağaç yaprakları
veya cebinden çıkardığı mendille giydirdiği bir be-
bek yapmağa kalkışmaz mı? Benim çocukluğumda
ana babaları zengin olmayan küçük çocuklar ma-
hallenin inişli yokuşlu sokaklarında garip arabalar
üzerinde büyük bir gürültü ile kendilerini yokuştan
aşağı bırakırlardı. Bütün bu arabaları onlar bir kaç
tahta parçasıyla oradan buradan buldukları birkaç
tekerleklerle kendileri yaparlardı.

Bir çocuğun kafasında kurduğu hayal, vakit
vakit temel yaratma duygusuna olan ihtiyaca cevap
veren, hemen hemen geleneksel, bir şey yapmak
şeklinde bellir.

Bazı anababalar kendi kendilerine, çocukları-
na ciciili bicilli, her bakımdan mükemmel oyuncak-
lar mı, yoksa bilâkis basit, kaba ve çocuğun ha-
yalını destekleyecek cinsten oyuncaklar mı alma-
nın daha doğru olacağını sorarlar? Roland Barthes
onlara şu güzel cevabı verir: «.... Bu gibi gerçeğe
tıpa tıp uygun ve komplike cisimlere karşı çocuk
kendisini yalnız onların sahibi, kullanıcısı olarak
görür, fakat hiç bir zaman yaratıcısı olarak de-
ğil. Bu «dünyayı» kendisi bulmuş değildir, o yal-
nız ondan faydalanmaktadır: Başkaları ona içinde
hiç bir serüven bulunmayan, hayret ve zevk ver-
meyen bir durum hazırlamışlardır.»

Buna rağmen bazan çocukların tercih edecek-
leri şeyleri ve bunun sebeplerini anlamak oldukça
güçtür, çünkü onlar tabiatla bizimkilere benzemez.
Kahverengi kadife kumaştan yapılmış ilk ayırımı
o fakirliğini düşünüyorum dal Ayakkabı düğmele-
rinden yapılmış gözleriyle öyle yabancı bir bakışı
vardı ki, bir taraftan da parlak siyah ipliklerle işlen-
miş ağzı ile gülümsüyordu. Ben onu sever, öper,

döver ve hiç bir zaman ondan bıkmazdım. İçini
dolduran samanlar zamanla kumaşın yarıklarından
dökülmeğe başlayınca, annem bana onun tamamille
benzeri bir ikincisini yapmıştı.

Şair Rainer Maria Rilke de bize bir bebekle
ilgili anılarını bırakmıştır:

«... O okadar basit ve çelimsizdi ki hayalimizi
durdurmadı çalıştırıyor, ve onu binbir şekle sokuyor-
duk. Haftalarca bütün saatlarımızı onun yanında
geçiriyor ve bu sabit duran mankeni kalbimizin ta
içinden gelen duygularla hayali ipek kumaşlarla sar-
maktan zevk alıyorduk.

Bugün düşünüyorum da, karşılıklı hayal kur-
maktan o kadar yorulduğumuz o uzun sabahların
hayatımızın en kıymetli birer parçası olduğunu tek-
rar anlıyorum. Biz her sabah onun karşısına geçi-
yor ve ondan bir şeyler bekliyorduk.»

Ne gariptir ki aynı bir oyuncak sıra ile ilk
önce çocuğun hoşuna gider, bütün zamanını dol-
durur, sonra birden onu hayal kırıklığına uğratar,
daha sonra hayalini canlandırır veya aslındaki fa-
kirlik ve basitlik yüzünden ölür gider. Acaba ne-
den? Bunu kesin olarak bilemiyoruz. Çocuk kalbi-
nin içinden gelen sebepleri mi vardır? Şartlar ve
ortamlarla ilgili alâkaların mı rolü vardır? Yoksa
kışkırtıcı etkenlerin mi bir oyunudur? Bunu bilmi-
yoruz, fakat bu soru daima sorulacaktır.

Oyuncak çeşit ve sayılarının artması karşısın-
da oyun alanlarının küçülmesini belirtmek gerçek-
ten gariptir. Ben kendi hesabıma eski evlerin o
büyük sofa ve koridorlarını özülerak hatırlarım.
Orada çocuklar çanta ve bebekleriyle rahatça koşup
dururlardı, büyük boydaki oyuncaklarını bir kol-
ruk, masa veya bir büyüğün ayaklarına çarpmadan
sürüklemeleri de kabildi! Hali vakti yerinde olan
bir ailenin çocuğu bile, özel odasının, bir parça
büyür büyümek, meraklı anababaların çocuklarını
okul hayatına alıştırmak için gerekli gördükleri
sandalye, masa ve çalışma masası v.b. tarafından
istilâ edildiğini görür. Böylece oyuncaklar üst üste
yığılır, şekil değiştirir ve yavaş yavaş sandık ve
dolapların karanlığında ölür giderler ve oynamak
isteyen öğrenci-çocukta da gittikçe çoğalan bir su-
luluk duygusu teşekkül etmeğe başlar.

Buna bir de iyi niyetli ana babaların devamlı
olarak söyledikleri «gürültü yapma, yaramazlık et-
me, kafanı patlatıyorsun, komşular ne diyecekler?»
gibi sözleri de ilâve ediniz. Böylece bir çok evler-
de olduğu gibi yavaş yavaş çocuk yaşama zevkini,
sevincini kaybeder.

Herkese gelip geçtiği kalabalık yaya kaldı-
rılmaları, hemen hemen artık bulunmayan avlu ve
bahçeler, çocukların oyun oynamak için evlerinde
bulamadıkları yerleri telâfi edemezler. Küçük kız-
ken belediye bahçesinde kimseye çarpmadan nasıl
çember çevirdiğini hatırlıyorum da! Tabii o za-
manlar artık geçti, çocukların rahat rahat paten
kayacakları, bisiklete binecekleri, top oynayacakları
geniş sahalar tarihe karıştı. Stadyumlar küçük çö-
cuklar için değildir. Çimenler de üzerlerinde oyna-

mak için değil, yalnız seyretmek içindir. At talmı-
leri ve kızak yarışları, çocukların oldukları yerden
zevkle seyrettikleri şeylerdi ve böylece onların ser-
seriliğe kaçan hayallerini sınırlamaktan ziyade ser-
bestçe hareket ve açılma ihtiyaçlarına cevap verin-
lerdi. Köylerde yaşayan çocuklar oynayacak yer dar-
lığından şehirlerdeki çocuklarımız kadar şikâyetçi
değildiler. Bahçe oyunları, toprak ve suyun bir
yerden bir yere taşınması, el arabası, kürek ve ko-
va ile yapılan bütün oyunlar orada tam yerlerini
bulur. Okullarımızın çoğu ve bizler ne gariptir ki,
bu gibi oyunlara pek aldirış etmeyiz. Bu bakımdan
çocukların herhangi bir komplekse kapılmadan doğ-
ru dürüst oynayabilecekleri biricik yer bizim için
tatil kamplarıdır.

İster içerde, ister dışarda olsun, hatta dün-
yanın en güzel oyuncakları bile, çocuğun serbestçe
oynayacağı bir yer olmadıkça, hiç bir işe yaramaz-
lar.

Biz birkaç satır içinde ana babalar ve çocuk
sevenler için uygun bir reçete tavsiye etmek niye-
tinde değiliz, bizim istediğimiz onlara tam mana-
sile işe yarayacak bir oyuncak satın alma veya
yapmanın güç bir şey olduğunu hatırlatmak ve bu
konuda onları düşündürmektir. Bununla ilgili üzü-
nümüz, piyasaya çok fazla oyuncak çeşitinin çıka-

rılması ve bunların birbiriyle kolayca değiştirilecek
şekilde olmaması yüzünden gittikçe daha da fazla
artmasıdır. Küçük bir erkek çocuk öğretmenine
şöyle demişti :

«Evet, ben bu kamyonu kırdım, fakat bunun
hiç bir önemi yoktur, mağazalarda ona benzeyen
o kadar çok oyuncak var ki, başka birini alırsınız,
olur biter.»

Roland Barthes yeni birçok malzemenin orta-
ya çıkması yüzünden kıymetini kaybeden oyuncak-
tan şöyle bahseder :

«Oyuncağın bayağılaşması bugün, yalnız şekil
ve fonksiyon bakımından değil, aynı zamanda ken-
di yapıldığı madde bakımından da hissedilmekte-
dir. Bugünün oyuncakları nankör bir malzemeden,
cansız, kimyasal maddelerden yapılmışlardır, ta-
biat tarafından değil. Çoğu karışık hamurlardan
dökülmüştür, gerek madde ve gerek renk bakımın-
dan kimyasaldır. Yapıldıkları malzemeler onların
kullanılabilecek şeyler olduklarını hatırlatırlar, fak-
kat hiç bir zaman çocukta onlardan zevk alma his-
sini yaratmazlar. Bu yüzden çok çabuk ölürler ve
bir kere öldüler mi, çocuk için artık, onların bir
daha yeniden dirilmelerine de imkân yoktur.»

ALİŞKANLIKLARINIZDAN NASIL YARARLANABİLİRSİNİZ?

Bundan 75 sene kadar önce ünlü Amerikan Psikoloğu William James o zamana kadar ahlaki bir problem olarak düşünülen iyi alışkanlıklar nasıl geliştirilir ve kötü alışkanlıklar nasıl bırakılır konusunda bilimsel bir inceleme yayımlanmıştı. Bu hemen, hemen insani davranışla ilgili problemlerin bilimsel açıdan ilk olarak ele alınmıştı. İşte aşağıda okuyacağınız bu deneme bugün de, yazıldığı gün kadar, doğru ve değerlidir.

William JAMES

Alışkanlık insanın ikinci bir tabiatı mıdır? Alışkanlık on kere tabiidir», diyor, Wellington Dükü, ünlü İngiliz Başkomutanı. Bu hususta herhalde onun kadar yetkiyle söz söyleyecek çok az kişi vardır. Günlük talim ve yıllarca süren disiplini bir insanın davranışında muhakkak ki en önemli rolü oynar.

Alışkanlık cemiyetin bir volanı, bir denk kasnağı, onu koruyan, muhafaza eden en değerli etkidir. Bunun için en önemli şey, sinir sistemimizi kendimizin bir düşmanı yerine, bir birleşliği yapmaktır. Elimizden geldiği kadar çok sayıda faydalı hareketlerimizi mümkün olduğu kadar erkenden otomatik bir duruma, bir alışkanlık haline sokmalıyız ve kendimizi, vebadan koruduğumuz gibi, onların bize zararı olabilecek şekilde büyümelerine karşı da korumalıyız. Günlük hayatımızın ayrıntılarından ne kadar çoğunu otomatizmin çabasıyla muhafazasına emanet edebilirsek, kafamızın yüksek kuvvetlerinden o kadar fazlası asil işimizde kullanılmak üzere serbest kalır. Kararsızlıktan başka hiç bir alışkanlığı olmayan insandan daha sefil bir insan bulunamaz ve onun her sigarayı yakması, her fincanı içmesi, her sabah yataktan kalkması ve her gece yatmağa gitmesi, veya ele aldığı herhangi bir işe başlaması, önce esaslı surette düşünülmesi gereken konulardır.

Böyle bir adamın gününün yarısı, insanın içinden gelmesi ve pratik bakımdan düşünmeği gerektirmeyen şeyler hakkında karar vermek veya sonradan da verdiği kararlardan pişman olmakla geçer.

Yeni bir alışkanlığın elde edilmesi veya eski bir alışkanlığın bırakılabilmesi için şu dört büyük kuralı hatırlamalıdır.

Birinci kural : Her işe mümkün olan en kuvvetli inisiyatifle (şahsi teşebbüsle) atılmağa gayret ediniz.

Doğru yöndeki etkenleri kuvvetlendirmeye yarımacak bütün şartları toplayınız, alışılmış usul ve yollara uymayan teşebbüslere girişiniz. Eğer durum imkân veriyorsa, başkalarına karşı bir taahhüde giriniz, bağlanınız, yani kısacası kararınızı bildiğiniz her türlü imkânlarla sarınız, kuvvetlendiriniz. Bunlar, kararınızdan vazgeçirmek üzere karşınıza çıkacak kötü eğilimleri yenebilmek için size kuvvet ve enerji verecektir. Böylece önünüze çıkacak her engeli erteledikçe, onların bir daha ortaya çıkma şansları da gittikçe azalacaktır.

İkinci kural : Yeni alışkanlık hayatınızda bir kere emin bir şekilde kök tutmadıkça, küçük de olsa, onu zayıflatabilecek herhangi bir taviz vermeyiniz.

Her türlü sapma, ters hareket, büyük bir özenle sarmağa çalıştığınız ip yumağının yere düşmesi gibidir. ufak bir hata sardığınız sargılardan çok daha fazlasının açılmasına sebep olur. Eğitimin devamlılığı, sinir sistemimizin hatasız ve tam hareket geçmesini sağlayan biricik vasıtaadır.

Başlangıçta başarı zorunludur. Başarısızlık gelecekteki bütün teşebbüsler için gerekli olan enerjiyi firenler, oysa geçmişteki başarılar gelecek için sinirlerimizin kuvvet kaynağı olur. Alman Şairi Goethe kendisine bir iş için danışmağa gelen, fakat kendi kabiliyet ve kuvvetine güveni olmayan birine, «dostum senin yapacağın şey, şöyle derin bir nefes alıp derhal işe girişmektir», demişti. Bu sözler Goethe'nin başarı ile dolu meslek hayatını etkileyen ruhu pek güzel açıklar.

İçki içmek gibi alışkanlıklardan yavaş yavaş kurtulmak konusu da bu başlığın altına girer. Bu, uzmanların şahıslara göre fikirlerinin değişik olduğu bir meseledir. Bununla beraber esas itibarile bütün uzmanlar böyle bir alışkanlıktan kurtulmanın eğer onu uygulamaya imkân olursa, en iyi yolunun

Kötü alışkanlıklar böyle başlar.

yeni bir alışkanlığın derhal kabulü olduğunda birleşirler. Yalnız biz irademize, daha başlangıçta barışsızlığa uğrayacağı, böyle güç bir görev vermemeğe dikkat etmeliyiz. Fakat bir insan buna dayanabildiği takdirde, keskin bir ıstırap devresi ve bunu izleyecek serbest bir zaman elde edilmeye çalışılacak en iyi amaçtır. Bu ister içki içmek gibi bir alışkanlıktan vaz geçmek, ister sabahleyin bir saat daha erken kalkmak olsun. Bir arzunun hiç beslenmediği takdirde ne kadar çabuk söneceği hayret edilecek bir şeydir.

«İnsan, ikinci adımını atabilmek için, ilk önce birinci adımı iyice atması öğrenmelidir», der Dr. Bahnsen. «Her gün yeni bir karar veren kimse atlamak üzere bir hendeğin yanına gelen ve her seferinde durup yeniden hız almak için geriye dönen bir adama benzer. Devamlı bir ilerleme olmadan yapıcı kuvvetlerin toplanması diye birşey söz konusu olamaz».

Üçüncü Kural: Verdiğiniz her kararı uygulamak için her fırsattan faydalanınız.

Kararların beyine yeni «oyun'u» haber vermeleri, onların düşünüldüğü anda değil, eylemi etkilerini meydana getirdikleri andadır. İnsan istediği kadar çok vecize ve kural bilsin ve hisleri is-

tediği kadar olumlu ve iyi olsun, eğer harekete geçmek için ortaya çıkan elle tutulabilir her fırsattan faydalanmazsa, karakteri iynin etkisinden tamamen uzakta kalabilir.

Cehennemin yolları sade iyi niyetlerle döşenmiştir, sözü çok eskidir. Ve bu ortaya attığımız prensiplerin açık bir sonucudur. J. S. Mill'in söylediği gibi «karakter tamamen şekillenmiş iradedir» ve onun anladığı manâda irade, hayatın başlıca güçlüklerine karşı sabit, âni ve belirli bir surette hareket etme eğilimlerinin bir toplamıdır.

Yapmak, harekete geçmek eğilimi ancak gerçekten yaptığımız eylemlerle orantılı olarak içimizde kökleşebilir ve beyin onların uygulanmasıyla «büyür». Eğer bir karar veya ateşli bir duygunun pratik hiç bir meyve taşımadan buhar olup, uçmasına müsaade edilirse, bu kaybedilmiş bir fırsattan daha kötüdür, çünkü böylece o gelecekteki bütün olumlu karar ve duyguların ortaya çıkmasına mâni olur.

Zayıf, hislerine düşkün, hayâl dünyasında yaşayan, ömrünü hassaslığın ve telaşın dalgalı denizlerinde geçiren ve hiç bir zaman elle tutulan bir iş yapmamış olan bir insan karakterinden daha alçak bir şey düşünülemez.

Bir Rus Markizinin, dışarıda arabacı soğuktan donarken, tiyatrodaki piyesin hayâli şahsiyetleri-

ne acıyarak göz yaşı dökmesi, daha sönük bir ölüşüde her yerde olan ve rastlanan şeylerdir :

Bir piyeste, konserde veya bir kitap okurken karşılaştığımız bir his yüzünden heyecanlanarak ısıtırap çekecek yerde onu eylemli bir şekilde uygulamaya çalışmalıyız.

Herhangi iyi bir düşünce ne kadar basit olursa olsun, ihtiyaç bir büyük anne ile güler yüzle konuşmak, veya otobüste yerinizi bir başkasına vermek gibi şeyler bile, daha kahramanca hareketlere imkân olmadığı takdirde o düşüncenin pratik bir surette uygulanmasından sakın vazgeçmeyiniz.

Eğer heyecanlarımızın buharlaşıp uçmasına müsaade edersek, onlar da kolayca uçarak, kaybolacak bir yol bulurlar. Aynı şekilde biz bir çaba göstermekten kaçınırsak, daha farkına varmadan çaba harcama yeteneğimiz elimizden kaçır gider; ve biz hâlen dikkatimizin dağılmasından şikâyetçi isek, o ilerde de daima dağılacaktır.

Dördüncü Kural : Çaba gösterme kabiliyetinizi ayakta tutmak istiyorsanız, hergün, sebepsiz ve karlıksız da olsa, bir ekzersiz yapınız.

Bu, herhangi ufak lüzumsuz noktalarda sistematik bir surette fedakârlık ve kahramanlık göstermek demektir, hergün sırf onu yapmağı pek istemediğinizden başka hiç bir sebep gösteremeyeceğiniz bir iki hareket yapınız. Hakiki ihtiyaç saati yaklaştığı zaman, o sizi sinirlerinizi kuvvetli ve yetmişmiş olarak imtihana hazır bulacaktır.

İnsanın nefsinden yapacağı bu tür bir fedakârlık, sigorta ettirdiği evi için verdiği prime benzer. Prim zamanında ona hiç bir şey sağlamaz ve hiç bir şey kazandırmaz. Fakat günün birinde bir yangın çıkar da evi yanarsa, o zaman sigorta primi muntazaman ödemiş olması onu sefaletten kurtarır. İşte hergün dikkatini bir noktada toplamağı ve lüzumsuz şeylere karşı ferağat göstermeğı kendisini alıştırıran bir kimse de ilerisi için sigortalı demektir. Etrafında herşey kırılıp dökülürken, o bir

kale gibi yerinde sapa sağlam kalacak ve daha yumuşak ve zayıf soydaşları fırtınaya tutulmuş saman çöpleri gibi dört bir tarafa savrulup duracaktır.

Teolojinin bahsettiği öteki dünyadaki cehennem bile, bizim için alışkanlıklarımızın yanlış yönlerde şekillendirdiği karakterlerimizin bu dünyada meydana getirdiği cehennemden daha kötü olamaz. Kolayca yarattığımız yığınlarca alışkanlıklarımızın bizi nereye götürdüğünü bir anlayabilsek, onların meydana gelmesi üzerinde biraz daha dikkatle dururduk.

İnsan iyi veya kötü kaderini kendisi yapar ve ileri atılan bir adım hiç bir zaman bir daha geri alınmaz. İyi veya kötü en küçük bir hareket bir daha kazanamayacak kadar derin izler bırakır. Jefferson'un piyesindeki sarhoş Rip Van Winkle, yaptığı her hatadan sonra «bunu saymam» diyerek bir mazeret bulur. Evet, belki o bu sefer saymayabilir: lütfkâr bir Tanrı da bunu saymayabilir, fakat o gene de sayılır. Ta derinlerde sinir hücreleri ve liflerinin molekülleri onu sayarlar, kaydedelerler ve gelecekte bir fırsatta aleyhimize karşı kullanmak üzere depolarlar. Yaptığımız hiç bir şey tam manâsile bir daha onu ortadan silemez. Tabii bunun iyi tarafı olduğu gibi kötü tarafı da vardır. Biz nasıl tek tek içtiğimiz içki ile devamlı bir alkolik olursak, aynı şekilde yaptığımız tek tek birçok hareketler ve saatlerce çalışma sonucu ahlâk bakımından bir aziz veya pratik ve bilimsel alanlarda birer uzman olabiliriz.

Hangi meslekten olursa olsun, hiç kimsenin eğitiminin sonucu hakkında bir kaygısı olmasın. Eğer iş gününün her saatını, gerçekten dolu geçirmişse, son sonuç bir gün kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Günün birinde kalktığı zaman, seçtiği ve izlediği amaç ne olursa olsun, kendisini kuşağının o konuda en bilgili insanlarından biri olarak bulacaktır.

İnsan ve Mühendis'ten

Düşüncelerini iyi kolla, onlar ağaçlardaki kuşlar gibi sen farkında olmadan gelir ve sen her günkü işinle meşgul olmaya devam edersen, geldikleri gibi sana haber vermeden gene kaybolurlar. Sen de hiçbir zaman o ilhamı bir daha bulamazsın, hiç bir zaman diyorum, belki bu yıllar, çağlar demektir ve seninle onun geri dönmesi arasında ne gibi olaylar ve dünyalar bulunur, bilemem.

R. W. Emerson

Gemişşi değiştiremezsin, fakat gelecek daha elinin içindedir.

Hugh White

İşin en önemli kısmı başlangıçtır.

Eflâton

YARASALAR

Ulyan Döneriçler TÜRKİYE BİLİMSEL ve TEKNİK ARAŞTIRMA KURUMU KÜTÜPHANESİ

Tanınmış Alman mağra kaşifi Karl Bez, bir kaç kişilik ziyaretçi grubunu meşhur Erpfinger mağrası içinde gezdirdiyordu. Bu sırada, iki yarasanın mağra tavanında uçarken ansızın kaybolduklarının farkına vardı. Bir kaç gün sonra yanında bir merdivenle yarasaların gizlenmiş olacağı yere tırmanınca, sarkitlar arasında der bir deliğin mevcut olduğunu gördü. Zorlukla bu delikten içeriye girince şimdiye kadar bilinmeyen damla taşı sarkit ve dikitlerinin süslediği cennet gibi güzel dehlizlerle (odacıklarla) karşılaştı. Bu odacıklardaki dikit ve sarkitlar arasında, hiç el değmemiş ve yarı taşlaşmış durumda, büyük mağara ayıllarının iskeletlerini gördü. Bundan sonra, mağaranın bu bölümü, Erpfinger Ayı Mağarası adı altında anılmaya başlamıştır.

Bu olay yarasaların, mağara kaşiflerine yol göstermesi bakımından ilki sayılmaz. Mağaraların karanlık köşeleri, maden ocaklarının dehlizleri ve bodrumlar yarasaların kış günlerini geçirdikleri yerlerdir. Bundan akla şöyle bir soru gelmektedir: Acaba yarasalar, mağaraların dar ve karanlık aralıklarında yollarını nasıl bulurlar? Kolayca anlaşılmıştır ki onların yollarını bulma duyuları, ısıtma duyularıyla sıkı sıkıya bağlıdır. Kulakları ti-

Küçük bir plânör benzeyen bu yarasanın kanatlarının açıklığı 40 santimetredir. İnsanlar daha radyo, ses ve elektronik dalgalarını bulmadan tabiat onlara bir ses tablosu yaparak kulaklarıyla yön tayin etmesini öğretmiştir.

kanan yarasalar, zavallı duruma düşer ve uçuş sırasında engellere ve duvarlara çarparlar. Yarasaların ses çıkarmayan, cansız maddeleri nasıl duydukları sorusu ise ancak 1943 senesinde cevaplanabilmiştir.

Sonuç büyük bir sürpriz teşkil etti: Yarasalar ultrason (kulağın ısıtma gücünün üstündeki ses dalgaları) ile yollarını bulurlar. Kendileri, temel frekansı 30 ve 100 kiloherz olan büyük güçte iskandil ses dalgaları gönderirler. Az sayıda istinaları dışında, hepsinin hançereleri bu ses dalgalarını üretir ve ağız yoluyla etrafa yayarlar. Yalnız «Nal burunlu» türleri, ses yayın organı bakımından özellik gösterir. Onların burunları ucunda nal biçiminde bir şişkinlik vardır. Kasların kasılması ile bu şişkinlik genişler veya derinlik kazanır ve genellikle

Bu küçük yaras, gotik katedrallerden bazılarının çaplı taşlarını süsleyen vampirlere benzer. Burada korkunç görünen yalnız küçük yarasanın açılmış kanatlarıdır. Maksadlı böcek yakalamak değil, kaksüs çiğnemenin tatlı usuresini yalamaktır.

hüniye benzer. Bu sayede yakın mesafeye gidecek ses dalgaları demeti, genişletilmiş burun ucundan iletilirken, tahminen 6 metreye kadar olan uzak mesafelere ise ses dalgaları demeti daraltılmış burun deliklerinden yayılır.

Bugün tespit edilen şudur ki, yarasalar, iletikleri iskandil ses dalgalarının yansımalarına dayanarak çevrelerinin durumunu kesin olarak bilirler.

Bir iki metrelik mesafeden 1/5 mm incelikte telleri fark ederler, yalnız bir kaç mm uzunlukta olan meyve sineklerini yarım metre mesafeden tesbit ederek yıldırım hızı ile uçuş yönünü değiştirir ve bu küçük sinekleri ağızlarıyla yakalamaya çalışırlar. Başarı tam olmadığı zamanlarda, kanat uçlarını çırparak bu küçük avlarını kaçırarak ağızlarına yönetirler. Aslında karma karışık görünen bir yarsa grubunun uçuşu, zaman büyültücü (Rolantisör) film makinalarıyla alınan filmlerinden in-

celenirse bu uçuşların belirli hedeflere yönlendirilmiş düzenli av manevraları oldukları hayretle görülür.

En kuvvetli duygusu işitme olan bir hayvanın çok hassas kulaklara sahip olacağı tabiidir. Yarasalar kendi gönderdikleri iskandil ses dalgalarının, onbinde biri kadar olan yansımalarını mükemmel suretse duyarlar. Yarasaların, insanları tasavvur edilemeyecek kadar geride bırakan bir kabiliyeti de kulakla yön tayinidir, ki bu onların bir ses tablosu meydana getirebilmesini sağlar. Bu adeta radarın elektronik yoldan çizdiği bir harita ile kıyaslanabilir. Bu ses tablosunu yapabilmek için, çoğu yarasalar her iki kulaklarından birden ve sesin ayrı ayrı her kulağa gelişindeki zaman ve şiddet farklarından faydalanırlar. Nal burunlu türden olanlar ayrılık gösterirler. Bunlarda, yön tayini için bir kulak yeterlidir ve ses yönünü tesbit eden cihazlardaki ses alma şemsiyeleri gibi çalışır. Nal burunlu yarasaların uçmaya hazırlanışlarını incelemek çok ilginç-

tin: Hayvan önce burnunu çeşitli yönlere doğru, bir verici gibi çevirirken bazı çitirtılar duyulur. Aynı zamanda kulağının sağa, sola hareketi farkedilir ve hayvan ok gibi yerinden fırlar.

Genellikle yarasalar böcekleri yediklerinden, faydalı sayılırlar. Yarasalar üzerinde geniş etüdler yapan bilgin Martin Eisentraut'ın kanısına göre, onlar küçük böcek ve kurtların uçarken veya yerde sürünürken çıkarttıkları sesleri duyarlar. Bir deneme sırasında bilgin tarafından eğitilen yarasalar, kâğıt altında sürünen küçük bir kurtlarının yerini bulup tam üzerlerine hücum etmişlerdir. Bu deneyde kâğıdın altında sürünen un kurdunun sesini yansıtmayaçağını hatırlamak gereklidir.

Yarasaların özel ultrason dalgaları yayma yeteliği böceklerde bağışıklık yaratmıştır. Örneğin gece kelekleri tüylü ve sesi yutan kürkleri sayesinde yarasanın iskanillerinden nispeten korunurlar. Diğer bir kısmı böceklerin de göğüs veya karın boşluklarındaki özel duyu organları ultrason dalgalarına karşı hassastırlar. Onlar yarasanın sesle yaptığı iskanilli duyar duymaz, ya kanatlarını büzerek kendilerini yere bırakırlar veya zikzak uçuşlarla kaçmaya başlarlar. Bu senenin ilkbaharında Münih'te toplanan Kibernetik Kongresinde böceklerin, çevrelerine ne kadar üstün bir uyuma özelliği taşıdıklarını belirten bir tebliğ okunmuştur.

Yarasaların yansımayı duyma alanı dışında, 30 ilâ 40 metre mesafeden, tehlikeyi sezinen gece kelebeyi hemen kaçmaya yönlendirir. Fakat yarasanın ses alma alanına girdiğini anladığı anda zikzak uçuşlarla yakayı kurtarma yolunu arar. Massachusetts Üniversitesi Profesörlerinden K.D. Roeder, gece keleklerinin duyu sistemine mikroelektrotlar yerleştirmek suretiyle, bu böceklerin kendilerini na-

sıl koruduklarını, tehlikeyi nasıl atlattıklarını tesbite ve sonuç olmaya çalışmıştır.

Yarasaların hepsi böcek yemez. Bunlar arasında balıkla geçinenler olduğu gibi, meyve sularıya veya çiçek özütüyle beslenenler de vardır. Hatta Amerika'nın tropik bölgelerinde çeşitli yaratıkların kanlarını emen çeşitleri de vardır. Keskin dişleri ile herhangi bir canlının derisini çizerler ve bu yara- dan kanını emerler. Yarasaların genellikle büyük baş hayvanların sırtlarından, insanların ise ayak parmaklarından kan emdikleri bilinen birşeydir. Gece uykusu sırasında, insanlar çoğu defa ayaklarını örtülerinin dışına uzatırlar. Yarasanın ısırması hiç hissedilmeyeceği gibi ayak üzerine kondukları da genellikle duyulmaz, çünkü yumuşak iniş tekniğini uygularlar. Çoğunlukla yarasaların ısırarak ayak parmaklarında açtıkları yara tehlikesizdir. Ancak bu yara sonradan mikrop kaparsa tehlikeli olabilir.

Az sayıdaki kan emici yarasaları düşünerek, diğer faydalı yarasalardan çekilmek, hatta onları yok etme çarelerini düşünmek yersizdir. Ormanların zararlı böceklerini yok eden yaratıklar olarak, korunmaları gerekir. Ayrıca en eski memeli hayvan olarak, bilginlerin takdirlerini kazanan yarasalar soğuk kanlı hayvanlardır. Kış süresince ısıları düşer ve vücutları sertleşir. Herseyden önce, yarasaların uzağı fetheden ilk memeli yaratıklar olduğu da unutulmamalıdır.

Yarasaların türü, milyonlarca senelerden beri hemen hemen hiç değişmemiştir. En eski kalıntılar arasında bulunan fosilleşmiş yarasalar, bugünküle- den farklı değildir. Bunun sebebini ve herhangi bir değişikliğin neden olmadığını kimse bilmiyor.

Hobby'den çeviren : Muri Özsoy

Bir odada 8 kişi bulunuyor. Hepsi birbirinin elini sıkıyor. Acaba kaç kere el sıkılmıştır ?
Yalnız 28 kere. Genellikle sandığı gibi 56 kere değil, çünkü «A» «B» nin elini sıkması zaman «B» de «A»nın elini sıkması olur ve bir daha onun elini sıkması gerekmez.

Bilmecenin okumasını bitirir bitirmez, cevap veremeye hazır olmalısınız, gariye dönmek, tekrar oku- mak yok:

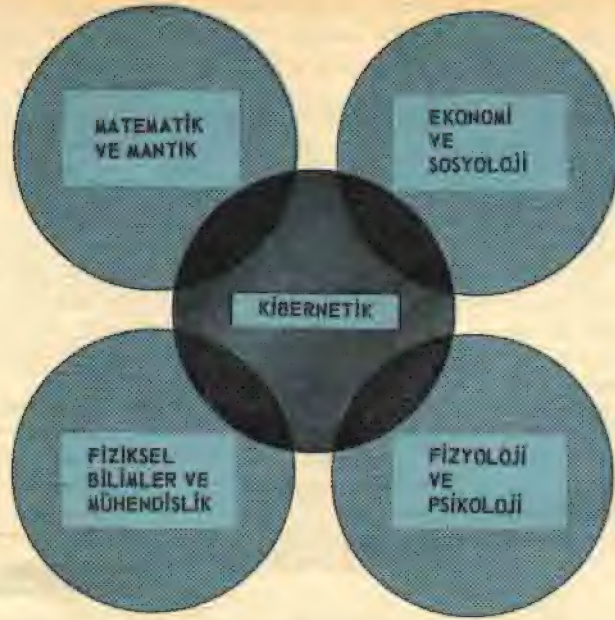
Deposundan boş kalkın bir otobüs ilk durakta 10 yolcu alır. Tekrar durduğu zaman 5 yolcusu iner ve 12 yeni yolcu otobüse biner. Bundan sonraki durakta ise 8 yolcu biner ve iki iner. Otobüs yeniden durunca bu sefer de 14 kişi biner ve 9 iner; son durakta 3 yolcu biner ve bir yolcu iner.

Cevap veremeye hazır mısınız ?

İşte soru : Otobüs kaç durakta durdu ?

BES.

KONTROL BİLİMİ

K
İ
B
E
R
N
E
T
İ
K

Yeni Kibernetik Bilimi birçok daha eski bilimsel disiplinlerin sınırlarını aşarak onların içine girmektedir. Bu yazıda Prof. F. H. George bu «Kontrol ve Haberleşme» bilimini açıklıyor.

Bilim, bilginin sistematik olarak elde edilmesi ve çevreyi tahmin etmek, kontrol etmek ve anlamak için kullanılması sürecidir. Tarihî bakımdan ele alınırsa bilimsel gelişmenin bir veya iki özel hareket notası vardır ve o bunları bütün ayrıntılarıyla geliştirmiştir. Bu fizikle kimyanın, zooloji ile botanikğin ve daha yakın zamanlarda psikoloji ile sosyolojinin gelişmesini sağlamıştır, şimdi de kibernetikğin.

Kibernetik geleneksel sınırları aşar. O değişen şartlara uymak ve tekâmül etmek kabiliyetine sahip her sistemden haberleşme ve kontrol sorunlarıyla ilgili olan şeyleri çeker alır. Geniş anlamda o hayvanlar, insanlar ve makinelerle ilgili kontrol ve haberleşme bilimidir. Kendi kendini çevreye uydurmasını bilen her sisteme de uygulanabilir, ki buna bir uçta insanlar, öteki uçta ise ticaret, cemiyetler veya hükümetler de dahildir.

Bir iş veya bir hükümet tamamıyla bir insan vücudunun aynıdır, onların da kendilerini kontrol edecek beyinlere ihtiyaçları vardır. Bu kontrolü tam ve etkili bir surette yapabilmek için çevrenin ayrıntılarını seçebilecek göz ve kulaklara ihtiyaç vardır, bilhassa ondaki değişiklikleri fark edebilmek için gerek politikacı ve gerek iş adamı «management by exception - istisnaların yardımıyla sevkî idare»

denilen şeyin önemini bilmek zorundadır, bu işe değişikliklerin meydana geldiği yeri bilmek demektir. Değişiklik kontrole olan ihtiyacı ortaya çıkarır ve yukarıda yaptığım tarifi «haberleşme» kısmı, beyine, değişen ortamda kontrolünün ne zaman ve nerde yapılması gerektiğini söyler.

İş hayatında da bir insanın hayatında olduğu gibi olayları önceden tahmin etmek zorunluğu vardır. Böylece satış tahminleri, piyasa araştırması, güdüleme araştırması, reklâm ve propaganda, bütün bunlar, başarılı bir işe giden yolu aydınlatmak ve açmak için atılan adımlardır. Ancak geleceğin istemlerini tam bilebilirsek, ne yapacağımızı, nasıl yapacağımızı veya neyi ve ne miktar stok edeceğimizi bilebiliriz. Bu zeki bir insanın beyninin davranışının aynıdır. Biz nasıl kendimizle ilgili plânlar yaparsak, bir yönetim kurulu veya herhangi bir sevkî idare grubu da firmalarının başarısı için aynı surette plân yapmak zorundadır. İşte bu plânlama süreci kibernetik biliminin esas bir parçasıdır. Aynı düşünce hükümetler veya her çeşit sosyal sistemler için de uygulanabilir, bu yüzden bir taraftan da kibernetik sunî ve hakiki zekânın bilimidir.

Sunî zekânın merkezsel sorunu beyinlerin modellerini aramakla ilgilidir. Bu modeller basit kalıplardan karışık kompüter (elektronik beyinli ha-

sap makineleri) programlarına veya matematik, istatistik ve mantıktan faydalanan yazılı modellere kadar uzanabilir.

Kibernetik aynı zamanda alışlagelmiş şüpheli durumlarda da karar alma görevini üzerine alır. Bu şüpheli durum ise elde noksan bilgi bulunmasından ileri gelir. Metotlar genellikle matematiksel, güç ve karışıktır ve uygulanabilmeleri için de çoğun bir kompütere ihtiyaç gösterirler, fakat alınan sonuçlar en kabiliyetli sevki idare adamının yalnız başına vereceği kararlardan çok daha iyi ve mükemmeldir. Yöneyim Araştırması (Operational research), kompüter bilimi, organizasyon ve metod, iş etüdü ve daha birçok başka tekniklerin bunda rolleri vardır, fakat sonunda onları bir araya toplayan ve bir çatı altına sokarak rahatça çalışmalarını sağlayan bu kontrol ve haberleşme bilimidir. Yani kibernetik sevki idare ve organizasyon bilimidir.

Büyük veya küçük bir sistemde bilgi bir çok kaynaklardan gelir ve çeşitli gruplar bu bilgileri sağlar ve süzerler. Bu çeşitli grupların çeşitli peşin hükümleri vardır ve bu yüzden bilgilerini onların etkisi altında iletirler. Kontrolörler (müfettişler) in kendileri de bu bilgileri incelerler ve hizmetinde bulundukları müessesenin menfaatlerine en uygun hareket tarzını bulmak hususunda bir anlaşılmaya varmağa çalışırlar, bu müessese bir şahıs, bir şirket veya hükümet olabilir. Bütün bunlar bu sorunlarla ilgili süreçlerin bilinmesi sayesinde çok daha etkili ve verimli bir şekilde sokulabilir. Bu teknikler ne kadar güç ve karışık olursa olsun, bilgi kaynakları tam seferber edilebilir ve bir kibernetik yaklaşım izlenebilirse, uygulanmaları kolay olur.

Kompüter dünyası elektronik beyinlerin çıkarıldığı kâğıttan bilgilerle doludur. Akıllı bir kompüter yöneticisi mümkün olduğu kadar bu bilgilerin kolay anlaşılır cinsten şeyler olmasını sağlamağa çalışır ve onları kullanacak insanlara fazla iş bırakmaz. Halbuki pratik anlamda durum tamamiyle başkadır, sayısız çizelge, istatistik ve veriler genel müdürü şaşkına çevirir. Sonuç olumsuzdur.

Kibernetik bunu başka türlü yapar. O daha baştan sistemi kontrol eden kontrolörün yalnız özel bir sorunla ilgili olan şeyleri öğrenmek istediğini kabul eder. Genellikle sevki idarecileri lüzumsuz birçok bilgiyle bunaltmak kolaydır. Bu lüzumsuzluk birçok faktörden ileri gelir. Bir kere sayfeler dolusu rakam ve tabelaların içinden çıkmak oldukça zordur, bütün verileri okumak kabil olduğu halde bunlardan asıl konu ile ilgili ilişki ve sonuçları çıkarmak genellikle pek kolay değildir. İşte «natural language programming - tabii dil programlanması» adı verilen şeyin gelişmesinin sebebi de budur.

Özel dillerin kullanılmasını şart koşan programlarla mukayese edildiği zaman, bunun birçok üstünlükleri olduğu görülür. Bir Yönetim Kurulu toplantısında bulunduğunuzu ve orada bir değişikli-

ğin yapılıp yapılmaması hakkında karar vermek zorunda olduğunuzu varsayın. Siz yeni şirketin kârının ve bu iş alanındaki kâr sınırlarının ne kadar olduğunu bilmek, bunlardan başka şirketin geçmişteki işletme sonuçları ve plânları hakkında geniş bilgi sahibi olmak istersiniz. Sizin bütün yapacağınız «...nedir?» sorusunu sormak ve bunu yerine göre tamamlamaktan ibarettir. Sekreter daktilo makinasında bunu yazar, makina bir kompüter sistemi ile aynı hat üzerinde (yani doğrudan doğruya bağlı) dır. Sorunun özel şekilde seçilmesi cümlelerden teşekkül etmiş olmasına ve sekreterin onu kodlara çevirmesine lüzum yoktur. Hattâ siz kendiniz bile onu hergün kullandığınız dille makinada yazabilirsiniz ve bir kaç saniye sonra telex size aynı şekilde otomatik olarak yazı ile cevabını verir.

Eğer sorduğunuz soru basit bir veri değil de bir sonucun veya istatistik bir analizin çıkarılması ile ilgili ise, o zaman durum daha karışık olur. Şimdi kompüter anlamlı matematik, lojik (mantık) ve istatistik analizleri bilfiil yapmak zorunda kalır ve cevabın hazırlanması bir iki dakika sürebilir. Fakat süreç hâlâ kompüterin kabiliyeti içindedir.

Kibernetiğin bir parçası olan bu gibi metotlar bütün bir karar verme sürecini tam olarak kolaylaştırır. İster doğrudan doğruya, ister sonuçlardan çıkarılacak bilgilere ihtiyaç olsun, netice aynıdır. Aradaki biricik fark sonuç ve analizlerin daha uzun sürdüğü ve daha karışık bir programlamaya ihtiyaç gösterdiğiidir. Şimdiye kadar biz yalnız «verilerin sentezinden» bahsettik, ki burada son netice her şeyin üstündedir. Fakat kibernetik simülasyon (başka sistemlerin çalışma şekillerinin ayrıntıları ile kopye edilmesi) ile de çok yakından ilgilidir. Kibernetiğin bu özelliği ise bilhassa davranışsal ve sosyal bilimlerle son derece ilgilidir.

Simülasyonun bu ilişkisinde kibernetikçi ile psikoloğ, fizyoloğ ve sosyoloğ arasındaki esas fark kullandıkları metotlardadır. Kibernetikçi matematik ve lojik prensiplerinin uygulanmasına dayanan bir dakiklik derecesinde ısrar eder. O bir model veya tam bir imalat resmi sağlamağa çalışır, ve her yeni bilimin ilk safhasının kaçınılmaz bir parçası olan mantık ve kıyaslama yoluyla netice çıkarma vasıfları için burada çok az yer vardır. Kişisel farklar, psikolojik örnek vak'alar, kabiliyet testleri ve benzerleri psikolojinin birer parçasıdır ve bunların kibernetikle ilgileri çok azdır veya hiç yoktur.

Kompüter aslında kibernetik incelemelerinin esas bir parçası olmamakla beraber, her işe yararlı olması, çok süratlı çalışması ve dakiklığı yüzünden «hemen hemen hazır yapılmış» modellerin en faydalısıdır. Kompüter, programı içine konulmadıkça tam bir model sayılamaz. Ancak bundan sonra ondan matematiksel dakik operasyonlara girişmesi beklenebilir, hattâ böylece o zekâsını işletir ve herkesin anlayacağı bir dilden konuşmağa başlar.

Kompüter üzerindeki tabii dil programlaması heuristic (bir şeyi bulmak için yapılan plânlı araştırma ile ilgili) programlama ile yakından ilişkilidir. Heuristic programlar plânlama, karar verme ve bundan doğan riskle uğraşırlar. Bir insan nasıl iş oyunları oynayabilirse, kompüter de daha realist ve çok daha karışık iş oyunları oynayacak şekilde programlanabilir ve o sizin bu işi yapacağınız zamanın küçük bir parçası kadar az bir zamanda sonuç alır. Ona verdiğiniz bilgiler tam olmadığı ve siz insanlara özgü psikolojik karakteristiklerden dolayı varsayım ve tahminlerinizi de bunlara eklediğiniz halde bile, ondan daha sıhhatli sonuçlar almak kabildir.

Kibernetik bugün hâlâ bir bilim olarak tanınmamakta ve iş hayatında daha tam olarak ondan faydalanılmamaktadır. Yalnız bu kibernetiğin uzak geleceğe ait birşey olduğu anlamına gelmez. O'na

artık tamamiyle pratik bir teşebbüs ve iş hayatında ve öteki sistemlerde modern bilimsel plânlama ve organizasyonun esas özü olan tatbiki bilim olarak bakmak zorundayız.

Şu andaki en büyük sorun kibernetikçilerin resmi bir eğitimi olmamasıdır. Garçi bu da kısmen ele alınmaktadır. Fakat üniversite seviyesinde bu konuda çok az öğretim yapılmaktadır. Oysa bu gerek sanat ve gerek bilim dalındaki iyi ve zeki öğrenciler için çok iyi bir fırsattır.

Bilim dalları bahis konusu olunca matematik, psikoloji, fizik ve fizyoloji bölümleri bilhassa uygun düşerler. Analitik konularda çalışmayı seven sanat bölümü öğrencileri de aynı şekilde bu konuda mükemmel bir surette yetiştirilebilecekleri gibi temel kabiliyetlere sahip herkes kibernetik cemiyetinin bir üyesi olabilir.

Science in Action'den

WERNER VON BRAUN'UN BİR CEVABI

Tanımış Alman dergisi Hobby Ünlü uzay zamanı Werner von Braun'a, yayınlacağı bir kitapla ilgili olarak şu telgraf çekmiştir:

Dünyanın dışında {yıldızlarda} zekâ sahibi canlı varlıklar bulunduğuna inanıyor musunuz? Günün birinde insanların bu yabancı zekâlarla temas geçebilmelerini mümkün görüyor musunuz?

Buna von Braun'un verdiği cevap şudur:

«Evrenin ölçülebilen uzaklıkları içinde yalnız bitkisel ve hayvansal hayatın değil, aynı zamanda zekâ sahibi canlı varlıkların da var olmalarını mümkün görüyorum. Dünyada hayatın gelişmesini mümkün kılan aynı optimal şartlar başka güneş sistemlerine mensup başka gezegenlerde de bulunabilir. Bize hayat veren güneş, samanyolu sistemimizin yüz milyonlarca güneşlerinden yalnız biridir ve samanyolu sistemimiz evrende şimdiye kadar bilinen öteki iliyüz milyar galaksi sisteminden yalnız bir tanesidir.»

Güneş sistemimizle öteki güneş sistemleri arasındaki muazzam uzaklıklar göz önünde tutulursa,

yabancı zekâlarla ne zaman ve nasıl temas kurmağ; başaracağımız şimdilik sorulmağa değer bir sorudur. Saniyede 300.000 kilometre hızla hareket eden ıgık galaksilerimizin en yakın durağan yıldızına, Alfa Centauri'ye, erişebilmek için 4,3 ıgık yılına ihtiyaç gösterir. Saniyede 11,2 kilometre hızla giden bugünkü uzay gemilerimiz aynı mesafeye varabilmek için 120.000 dünya yılına ihtiyaç göstereceklerdir. Bundan dolayı yıldızlararası uzay uçuşları daha uzun, çok uzun zamanlar imkânlarımızın dışında kalacaktır. Belki elektromanyetik sinyaller {radyo} yoluyla güneş sistemimizin dışındaki zekâ sahibi canlı varlıklarla temasa geçmek kabîl olacaktır. Kendi güneş sistemimizde, özellikle Merihde daha düşük düzeyde canlı varlıkların bulunup bulunmadığını araştırmak uzay uçuş projelerimizin, bundan böyle de, ilginç bilimsel görevlerinden olmakta devam edecektir. Böyle bir buluş şüphesiz evrenin ve canlı varlıkların meydana geliş ve gelişmesi hakkında hâlâ pek sınırlı olan bilgilerimize yeni ve aydınlatıcı katkılarda bulunacaktır.»

Dünyanın beni nasıl gördüğünü bilmiyorum, fakat ben kendimi deniz kıyısında oynayan ve arada, sırada o zamana kadar bulunanlardan daha parlak bir çakıl taşı veya daha güzel bir istiridye kabuğu bulan bir çocuğa benzetiyorum, oysa hakikâtin o büyük okyanusu hâlâ bütün karanlığıyla keşfedilmemiş karışında duruyor.

Isaac Newton

Bu dünyadaki en büyük şey nerede olduğumuz değil, hangi doğrultuda yoi alacağımızdır.

Oliver W. Holmes

Bir şeyi ölçemedekçe onu tam bilemezsin.

Lord Kelvin

ARAŞTIRMA İÇİNDE MİMAR VE XX. ASIR

NAHİT KUTLUTAN

Y. Müh. Mimar

İnsanoğlunun var olduğu günden bu yana, milyonlarca yıldır en çok ve devamlı olarak ilgilendiği konu, muhakkak ki hayatının büyük bir kısmını içinde geçirmeye mecbur olduğu «Yapı» lar olmuştur. Önce kendisini yırtıcı hayvanlardan ve sert tabiat şartlarından korumak düşüncesiyle başlayan bu çalışma, zamanla insanın medeniyet seviyesi için bir ölçü olmuş, tarih çağları bile bazen bu açıdan isimlendirilmişlerdir.

Kayalar içine oyulan mağaralardan başlayarak, ağaç, saz ve kamış kullanılarak yapılan hafif toprak üstü ve göl kulübeleri, kilden yapılmış tek göz-lü evcikler, tabii taş yapılar, tuğla, beton, çelik, metal alaşımı ve nihayet plâstik malzemeli yapılar! Hepsi bu merak ve araştırmanın birer sonucu.

İlk çağlarda gayesi yalnız kendisine emin bir yuva yapmak olan insanoğlu, zamanla toplumların ve ihtiyaçların değişmesi üzerine, bu sınırlı görüşten ayrılmış, o çağın fikir akımına paralel olarak dinî, askerî, ekonomik, sosyal, endüstriyel ve san'at yapıları kavramını kabulle, bu yolda çalışmalarını geliştirmiştir.

Hemen hemen XIX. yüzyılın ikinci yarısına kadar asırların yetiştirdiği büyük sanatkar ve mimarlar dahi, tabii yapı malzemesinden azamî derecede yararlanmanın yollarını aramışlar ve herşeye rağmen onların verebildiği kısırlı plânlama imkânları içinde bunalımdan kurtulamamışlardır. Bunun neticesi olarak da, süratle gelişen san'at anlayış ve duyusunu tatmin edebilmek için, asrının ötesinde yaşayan büyük sanatkar ve mimarların, bu yenilgiye mukabil, yapının görünür yüzünü bir nakkaş gibi işlediklerini, bugün dahi insanın aklını durduracak, yekpare mermerden bir demet çiçek yapmaya kadar varan, tezyinî şaheserler verdiklerini görüyoruz.

Ancak XIX. asrın ikinci yarısında insanoğlu, o güne kadar yapı plânlamasının çıkış noktasını teşkil eden «Tabii malzemeyle en iyi plânlama imkânı nasıl elde edilebilir?» sualini ters çevirerek «En iyi plânlama imkânı nasıl bir malzemeyle elde edilebilir?» şekline getirmiş ve böylece gerek malzeme, gerekse plân ve konstruksiyon araştırmasında yeni ve esaslı bir çığır açılmıştır.

Temel fizik ve kimya dallarında birbirini takip eden yeni buluşlar, yukardaki sualın cevabını verebilmek için endüstri dallarında geliştirilmiş ve bunların uyarıcısı olan Mimarlık Hizmetleri, kuvvetli bir önsezi ve san'at anlayışıyla beraber çok geniş bilgi ve tecrübeye ihtiyaç gösteren tamamen teknik bir dal haline gelmiştir.

Bu akımın öncüsü olan Avrupalı ve Amerikalılar, bina plânlamasının sadece mahfuz bir hacim meydana getirmekten çok daha başka ve kompleks anlamı olduğunu yıllarca evvel kabul etmiş ve bunun içindir ki: Mimara toplum içinde beklenen ve şiddetle ihtiyaç duyulan yer verilmiştir.

Acaba bugün, hangi maksatla olursa olsun, hazırlanan bir mimarî plândan ve mimardan beklediklerimiz nelerdir?

Bu suale cevap olarak belki birçoklarımız; o binanın iktisadî, hacimler arası irtibatlarının aksaksız, konstruksiyonunun mükemmel, kullanılan malzemenin fonksiyonlara göre seçilmiş, bütün ihtiyaçları karşılayabilecek nitelikte, bîlumum tesisatla bağdaşmış, yapı tekniği yönünden hatasız organize edilmiş ve nihayet san'at açısından güzel olması gibi hususları sayabiliriz. Çünkü bunlar hep bildiğimiz ve duyduğumuz şeylerdir.

Fakat hakikatte mimarın en mühim ve devrimsel görevi, bizim bildiklerimiz ve binnetice bekleyebileceklerimizle beraber bize bugünün binasını de-

Yirminci asrın modern ve organik evlerinden biri

ğil, henüz duyamadığımız ve tanımadığımız ihtiyaç ve imkânları dahi içinde kapsayan, san'at görüşü çok daha ilerilere dönük, mühendisi yeni hesap ve konstruksiyonlar yaratmaya, fizikçiyi, matematikçiyi, kimyacıyı ve endüstri araştırmacılarını yeni bir buluş yapmaya zorlayan, halkı pasif olarak eğiten yarının binalarını yaratmaktır! O halde yukarıdaki sual : «Plândan ve Mîmardan beklediklerimiz, bize bekleyebileceklerimizden fazlasını vermesidir!» şeklinde özetleyerek cevaplandırmak daha doğru olacaktır.

Bu ağır ve alabildiğine mes'uliyetli görevi başarabilmek için Mimar

- Sosyolog olup örf ve adetlerin gelişimini tetkike,
- Yıllar sonra bulunabilecek teknik imkânların ilk düşüncüsü olup yapıyla ilgili bütün araştırmacılara ıskı tutmaya,
- İçinde yaşadığı toplum fertlerini; daha medenî bir hayat düzenine hazırlamak için bizzat hacimlerin fizikî ve ruhî etkisiyle onları eğitmeye,
- Psikolog olup, onlara muhtaç oldukları huzur ve enerjiyi aynı yoldan sağlamaya,
- Erişilmez mükemmele varabilmek için, daima plânlamada araştırma yapmaya, ve nihayet bütün bu problemlerin dışında,
- San'at anlayışını bu yapıların içinde ve dışında aksettirmeye, mecburdur.

Bu, geniş bir kültüre, tekniğe ve şahsî kabiliyetlere dayanan özel çalışmanın, sırf bir merak ne-

ticesi veya hobby olarak, eğitimsiz herhangi bir fert tarafından başarılamayacağı aşîkârdır. Fakat buna rağmen, geri kalmış memleketlerde hâlâ, mimari bir plân çalışmasının kâğıtta başlayıp kâğıtta bittiğine inananlar, eline kalemi alır almaz kendisini Mimar Sinan gibi gören mal sahipleri ve ilk çağlardan kalma iptidai bir alışkanlıkla, bilgi değil merak ve özentisini ortaya koyarak plân ve yapı katliamına girişenler pek çoktur. Bu müdahalelerse, bir doktorun reçetesindeki ilâç dozlarını gelliği güzel değiştirmeye benzer ki, neticenin ne olacağını kolaylıkla tahmin edebiliriz. Kaldı ki : Mizahçının dediği gibi, «Doktor elinde ölen görmülür, Mimar elinde ölen dikilir!».

Dev adımlarla ilerleyen çağdaş medeniyete ayak uydurabilmek için, bugün ön plâna geçmiş bulunan araştırma zincirinin bir halkasını teşkil eden mimara da, toplum içinde hakikî yerini vermek, onun fonksiyonunu tam ve eksiksiz olarak yapmasında gerekli ortamı sağlamak şarttır. Bundan kazancımız yalnız gayeye vasil olamayan milyonlarımız değil, aynı zamanda asırlar sonra dahi eserleriyle anılacak olan millî kişiliğimiz ve gelecek nesillere bırakacağımız, toplum çalışmasında kişi emek ve bilgisini kıymetlendirme anlayışı olacaktır.

XX. Asır ve daha sonrakiler bizden işde ehliyet, çalışmada beraberlik ve gayede açıklık bekliyor.

İstikbal var olanın değil, varlığını kabul ettiğininindir

Araştırma petrolden proteini yaparak aç insanları doyuracak bir besin bulmak üzeredir.

PROTEİN'E GİDEN YENİ YOLLAR

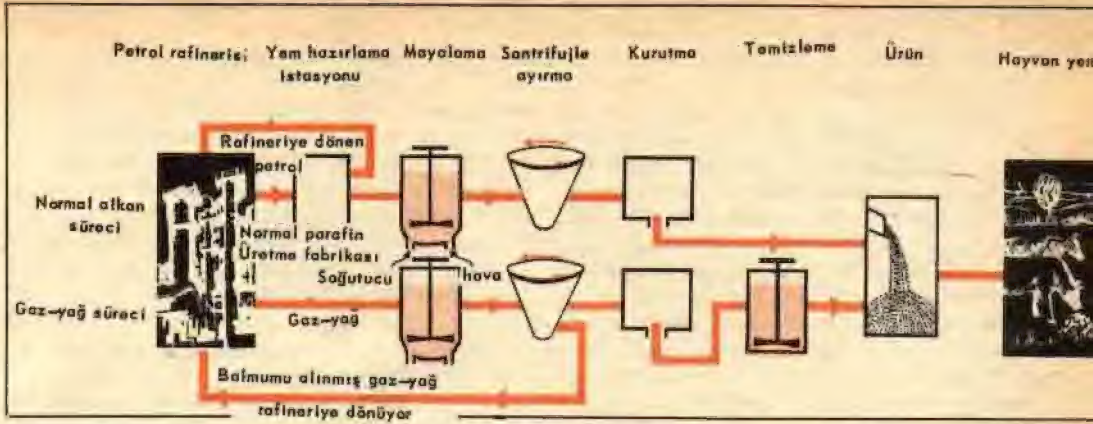
Yazan : *Dominic RECALDIN*

Bir otomobil yaktığı benzinden aldığı enerji ile işler. Buna akar yakıt deriz. Aynı şekilde insan vücudu da, besin yakıtından yaşaması için gerekli enerjiyi alır. Tabii aradaki benzeşimi fazla ileri götürmek doğru olmaz. Hiç kimse 97 oktanlı benzini portakal suyu diye içmez. Böyle bir düşünce bile manasız ve gülünçtür. Fakat işin garibi şudur ki böyle bir şeyi düşünmek, bugün insana artık bundan birkaç yıl önce geldiği gibi manasız ve gülünç gelmemektedir. Zira biyokimyacılar uzun çalışmalarından sonra petrol ürünleri ile proteinler arasında ilginç bir bağlantı bulmayı başardılar.

Birden bire petrol ürünleri besin proteinlerinin en önemli kaynaklarından biri oluverdi. Hatta bu konu o kadar büyük bir gelecek vaad ediyor ki ünlü İngiliz petrol şirketlerinden British Petroleum

geniş ölçüde protein üretimi yapmak üzere 25 milyon lira sarfiyle büyük bir fabrika kurmak üzeredir ve fabrika 1970 başında işletmeye açılacaktır. Yapılan plâna göre yılda 4000 ton protein üretilecek ve bu hayvan yemi olarak kullanılacaktır. Fakat gittikçe açlığı artan dünyamızda, insanların da yiyebileceği lezzetli proteinler yapabilmek için girişilen araştırmalar devam etmektedir. Şu anda Esso petrol şirketi Nestle ile beraber çalışmaktadır. Mobil şirketinin de aynı problemler üzerinde çalışan bir araştırma ekibi vardır.

British Petroleum'un Grangemouth (İskoçya) da olan fabrikası normal alkan'lar adı verilen petrol kırıntılarından protein yapacaktır. Alkan'lar tamamiyle karbon ve hidrojen atomlarından meydana gelen hidrokarbon familyasının bir kısmını teşkil eden organik kimyasal maddelerin bir

Petroliden proteine giden yol normal alkan ve gaz-yağ süreçlerinden geçer. Birincisi daha az bir ürün verir, fakat pahalı hem medikalere ihtiyaç gösterir.

grubudur. Bunlar doymuş bileşiklerdir, yani köm-
şü karbon atomları birbirleriyle yalnız bir tek
kimyasal bağla bağlıdır, burada karbondan kar-
bona ikili veya üçlü bağlantılar yoktur. Normal
alkanlar moleküllerinde karbon atomlarının dü-
müz bir zincirine sahiptir ve bunun yan dalları
yoktur. En basit alkan bir tek karbon atomıyla
metan'dır. Etan'ın iki, propa'nın üç, butan'ın dört
atomu vardır ve bu böyle devam eder, gider.

Fakat alkanlar ile proteinler arasında çok çok
uzun yollar vardır. Proteinler amido asitleri adını
alan küçük ünitelerden bir araya gelen çok iri mo-
leküllerdir. Bu asitlerin içinde azot atomları var-
dır, oysa alkanlar da bunlar bulunmaz. Bunlar
peptit bağlar adındaki karakteristik bağlantılar va-
siteleriyle azot atomları ile bağlantı halindedirler.
Nişpeten kısa karbon zincirlerinden, amido asitle-
rinin bu muazzam zincirlerine geçişi sağlayan bir
mikro-organizmdir. Fabrikada normal alkanların
proteinlere çevrilmesi Candida türüne mensup bir
cins mayanın görevi olacaktır.

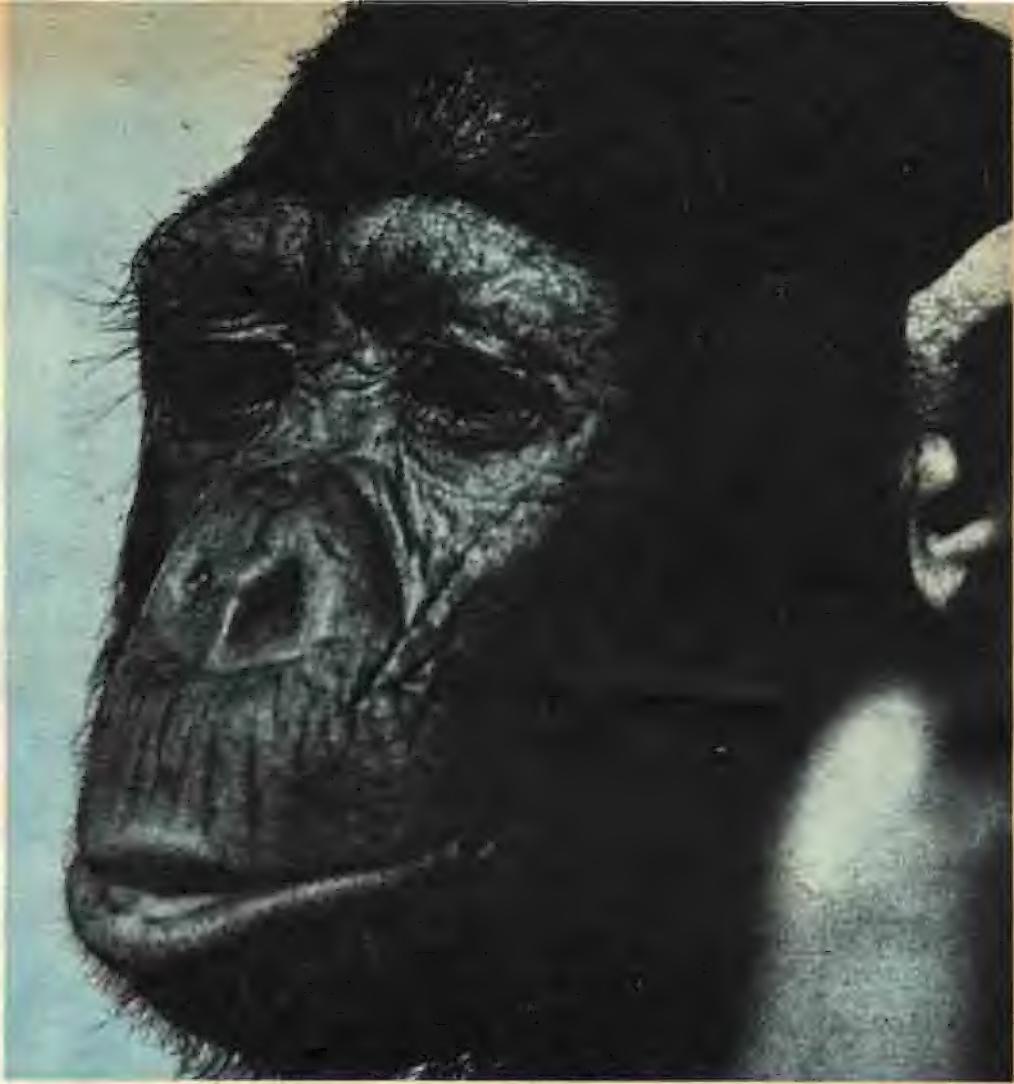
Zincir uzunluğu 15 ile 30 karbon atomu ara-
sında olan yüksek derecede saf hale getirilmiş nor-
mal alkanlar-ki bunlar normal sıcaklıklardaki yağ-
lar ve balmumlarıdır-Mayalayıcı (fermenter) adı
verilen çok büyük bir teknede candida hücreleriyle
karıştırılır. British Petroleum kumpanyası daha
şimdiden kendi alkanlarını muhtelif fabrikalarında
tasfiye etmektedir. Maya, alkanları besin olarak
kullanır ve onları hücre proteinine haline sokar. Ma-
ya hücreleri, mayalayıcı araçlardan santrifüjler va-
siteleriyle ayrılırlar ve sonra kurutulur ve kullanı-
lmağa hazır duruma girerler. Yaklaşık olarak kuru
ağırlıklarının yarısı proteindir.

Besin üretiminde mikro organizmaların kulla-
nılması bilinmeyen birşey değildir. Şu veya bu şe-

kilde mikro organizmalar mevcut olmasaydı, in-
sanlar ne peynir, ne yoğurt, ne bira, ne şarap, ne
de sauerkraut (Almanların meşhur ekşi lahnası)
yapabilirlerdi. Fakat alkan fermentasyonu arpadan
bira yapılmışında alışıktığımız mayalanmadan
bir parça başkadır. Bir kere fermenterlerdeki karış-
mağ yağın su içindeki bir bulamacı, sübjesidir; ma-
ya suda askıdadır ve alkanlar da yağ safhasındadır.
Şu, bir nitrojen kaynağı olarak amonyum iyonlarını,
aynı zamanda madensel tuzları ve maya vitamin-
lerini ihtiva eder.

Karışmanın çok fazla ve iyi havalandırmağa ih-
tiyacı vardır. Candida, alkanlardan protein yapmak
için, karbonhidratlardan protein yapmak için ge-
reklili olandan iki kat daha fazla oksijene ihtiyaç
gösterir. Bununla ilgili olarak bu değişiklik esna-
sında çok daha fazla sıcaklık serbest kalır. Fer-
menter, gaz safhasından oksijenin besleyici hücre-
lere geçmesini en iyi surette mümkün kılacak şe-
kilde düşünülmüş ve yapılmıştır. Fakat organizma-
nın oksijen ihtiyacı iki kat ise, hücrelerin birim
yüzeyine düşen yoğunluğu, kâfi derecede verimli bir
gaz geçişini sağlamak için, yarıya indirilmek zorun-
dudur. Oksijenden daha etkili biyokimyasal bir fay-
dalanma sağlayacak şekilde candida türleri gelişin-
ceye kadar daha fazla protein ve daha az karbon
dioksit üretinceye kadar petrolden proteine geçiş
sürecinin verimini sınırlayacak başlıca faktör ha-
valandırma olacaktır.

Candida'nın beslediği alkanların saf olmaları-
na lüzüm yoktur. Fransadaki bir rafineride candida
gaz-yağı ile beslenmektedir. Bu petrolden damıtma
yolile üretilen bir maddedir ve 240° ile 400° san-
tigrad arasında kaynar. Bunun onda biri candida-
nın faydalanabileceği düz zincir alkanlarından te-
şekkül eder. Geriye kalan onda dokuzu kimyasal

EN YAKIN AKRABALARIMIZ ŞEMPANZELE

İnsan Şempanzelerle bu kadar nasıl ilgilenebilir? Jane Van Lawick Goodall adındaki genç ve güzel bir kadın, hayatının bir kaç yılını onları incelemeğe harcadı. Bu amaçla Afrika'nın ta kalbinde, TANGANYİKA Gölünün en ıssız koşulları içinde yaşad.

Ona göre, yabani şempanze insana en yakın olan hayvandır ve biz ona çok benziyoruz. Daha doğrusu, onun davranışları bize özgü davranışları hatırlatıyor.

Burada Doktor Goodall ile The Observer Review ve Constellation dergileri adına yapılan konuşmayı aynen alıyoruz.

Bakınız, şempanzeler türlerin gelişmesi hakkındaki düşüncelerimizi nasıl değiştirdiler

Maymunlarla nasıl ilgilendiniz?

● Hayvanları daima sevdim. Afrika ve onun yabani yaşamışına gelince, ben bunu yirmi bir ya-

Son zamanlarda maymunlarda büyük gelişmeler görülmüyor. Bu, ya insanların her yönden onlarla daha yakından ilgilenmelerinden ileri geliyor, ya da onlarda evrimlerinde bazı yeni dönemlere giriyorlar. İnsanoğlu bir yandan uzayı fethetmeye çalışırken, bir yandan da dünyasındaki son-
suz mucizelerin farkına varmağa başlıyor.

Neredeyse insan gözlerindeki maniyi antiparak, o kadar zeki bakışları var.

şında iken kollejl bir dostumun daveti sayesinde keşfettim. Hayvanlara daima sevgi duymam dolayısıyla, sonradan, meşhur Paleontolog (bitki ve hayvan fosilleri uzmanı) Dr. Leakey'in sekreteri oldum. Bir süre çalışmalar yaptıktan sonra bana, Tönganyika Gölü kıyılarına gitmek üzere, Afrika'ya hareket etmem teklif edildi. Orada sadece iki zenci hizmetçi ile yaşadım.

Bir şempanzenin saldırmasından hiç korkmadınız mı ?

● Şempanzelerle daha yakından ilişki kurabilmek için aylarca beklemek gerekti. Bir yıl kadar sonra onları kaçırmaksızın yollarına on metre kadar yaklaşmayı başardım. Benî yavaş yavaş tanımlarını ve tehlikeli olmadıklarını iyice öğrenmelerini sağladım. Başlangıcı hiç kimildamadan açık bir yerde oturuyor ve onları asla ürkütmemeye gayret ediyordum. Bilhassa herhangi bir sert davranışta bulunmuyordum.

Öyle ise bir şempanze size hiç saldırmadı mı ?

● Evet, bir kez. Kocamla beraber sessizce bir şempanze gurubuna yaklaşmıştık. Onlar henüz öldürdükleri küçük bir maymunu yemekte idiler, şaşırdılar ve korktular. Erkekler bu korkunun tepkisiyle bize saldırdılar. Daha ileri gitmeyeceklerini dü-

şünüyorduk. Fakat onlardan biri (ki onu aksakallı David diye vaftiz etmiştik) bu esnada kulakları yırtan sesler çıkararak üzerimize doğru geldi, derhal bulunduğumuz yerden ayrılmayı uygun bulduk. Esasen bir şempanze ötekine saldırdığı zaman, belirli genel olarak, kaçmayı uygun bulur. Böylece yenilgiyi kabul eder ve saldıran da çoğu zaman olduğu yerde kalır ve onu takip etmez.

Şempanzeler insanlardan çok daha kuvvetlidirler, fakat goriller bu gibi hallerde daha da tehlikeli olabilirler.

Goril ile şempanze arasında ne fark vardır ?

● Eğer sadece dış görünüşlerinden söz ediyorsak, goril şempanzeden daha ziyade insana benzer. Fakat şempanze akıl yönünden bize daha yakındır. Goril sakin, heyecansız, münzavi ve içine dönüktür, zekâ testlerine hemen hemen hiç intibak edemez.

Şempanzenin duyguları açıktır. Bir ödül karşılığında ne istenirse yapar. Onu eğitmek de çok kolaydır.

Şempanzelerde mantıki düşünme kabiliyeti var mıdır ?

● Evet, işte bir örnek: Figan sekiz yaşında bir şempanzedir. Muz yiyen arkadaşlarının yanında oturuyordu. Bu muzları onlarla paylaşması Figan için

bir problemi değildi. Ama ötekiler hem çok yaşlı, hem de iri idiler. O sırada Figan bizim bulunduğumuz yerdeki bir ağaçta muzlar gördü. Ağaca tırmandığı takdirde ötekilerin kendisini izleyeceğini ve sonunda bu kelepirin asla eline geçemeyeceğini pek iyi biliyordu. Bu nedenle, onun önem vermiyormuş gibi görünerek ağaçtan uzaklaştığı ve hemen çadırımızın arkasındaki bir yere gelip oturduğu görüldü. Orada bir çeyrek saatten fazla bekledi, bir yandan da gözleri yarı kapalı olarak zaman, zaman ağacı gözetliyor ve sonra başını çeviriyordu. Bu süre içinde arkadaşları uzaklaşıp diye bekledi ve son bir defa daha göz attıktan sonra ağaca saldırdı.

Bu hususta daha ileri gidebilirler mi ?

● Evet sanıyorumki hiç bir hayvan, onlar gibi yardımcı bir âlet yapamaz. Bir çok defalar, şempanzelerin yumuşak bir dalı kırdıklarını, yapraklarını güzelce sıyırdıklarını, bu temizlenmiş parlak çubuğu bir beyaz karınca yuvasına soktuklarını, sonra kıpırdamadan ve sükûnetle karıncaların tımararak dışarıya çıkmalarını beklediklerini ve bu gibi tuzaklarla karıncaları afiyetle kıştır yediklerini gördüm.

Ote yandan ağaç gövdelerinin deliklerine su biriktiriyorlar ve susadıkları vakit oradan dudakları ile içmeği de biliyorlardı.

Şempanzeler, aynı zamanda, ağızda çiğnenmiş yapraklardan yuvarlaklar yapıyorlar, bunları sünger gibi suda ıslatıyorlar ve sıvıyı böylece çekiyorlar, ayrıca yaprakları kendilerini silmek ve temizlemek için kullanıyorlardı.

Bir gün, Mölls'e'nin geniş bir yaprağı mendil gibi ve incelikle kullanarak burnunu siltiğini gördüm.

Mademki şempanzeler bu derece zekidirler, o halde neden konuşmuyorlar ?

● İnsanlarda, fiziksel olarak, konuşmayı sağlayan küçük beyindir. Bu bölge şempanzelerde gelişmemiştir, onlar kesin ve hakiki mânâda konuşmazlar. Fakat uzun ve çok kolaylıkla anlaşmayı sağlayan (takriben yirmi kadar) bir ses dizisine sahiptirler. Her biri değişik bir heyecan ve duygu ifade eder. Örneğin, güzel bir yiyecek karşısındaki sevinçli sari veya tatlı seslerle, öfkeyi de batıcı bir sesle açıklar. Bir arada oldukları zaman, bizlerin kitapları eğlenceli bir bölümü okurken yaptığımız gibi, şaşırtıcı ve güzel seslerle sevinmelerini açığa vuruyorlar ve böylece aralarında çok iyi anlaşıyorlar.

Çok döğüşürler mi ?

● Evet çok yabani olabilirler, birbirlerini ısırma- lar ama, kol ve bacaklarıyla döğüşürler. Düşmanlarını zorla yere yatırır, onun tüylerini çekerler, dişiler enselerindeki saçları kıyasıyla bükerek, Bu ekseriyetle tesrifat dolayısıyla önde gelmek için yapılır. Anlaşıldığına göre, aynı sosyal aşamada olan iki erkek prestijlerini korumak için döğüşmekten çe-

kinmezler. Bazen, bu kadar ileri gitmezler, yalnız birbirlerini korkuturlar, gövde gösterisi yaparlar, cesaretlerini meydana koyan davranışlarda bulunurlar, vurmada birbirlerini korkutmağa çalışırlar. Biraz sonrada, iki kavgacıdan birinin sınırları geçer ve kavgayı kazananın yanından kısa ve mülayim çığlıklarla, jestler yaparak kaçar.

İki grup karşılaştıkları zaman ne oluyor ?

● Bulunduğumuz yerdeki bütün şempanzeler aynı bir topluma aittiler. Bir grup ötekine gider ve gelirdi. Bazıları bir süre yalnız kalırlar, genellikle iki erkek, anne grupları, ve onların yavruları ve her yaştan karışık gruplar beraber görülür. Hepsi birbirlerini tanırlar. Herkes kime karşı saygı göstereceğini ve kiminle serbestçe münasebette bulunabileceğini bilir. Hiyerarşi çok önemlidir. Anasının himayesinde bulunan sekiz yaşındaki bir erkek yavru, oniki ve onüç yaşındakilerden daima aşağıdadır. Bir er- gin daima kendisinden büyüklerin arkasından gider ve asla onun önüne geçmez. Dişiler kesin olarak er- keklere boyun eğler.

Resim yapan bir şempanze

Acaba hiyerarşideki bu üstünlük sadece fiziksel kuvvetle mi devam ettiriliyor?

● Yalnız fiziksel kuvvet bir ölçü değildir. İşte bir örnek : Mike adındaki genç ve erkek bir şempanze sosyetenin son sırasında bulunuyordu. Daima hır görüldüğü için ancak en sonra yemek hakkına sahipti. Bir gün Mike boş ve madenden yapılmış bir kutu buldu. Onu arkasından sürükledi. Görüldüden dell gibi olan arkadaşları yerlerini ona bırakarak bütün sür'atleriyle uzaklaştılar. Mike'nin konserve kutusunun neden bu derece ve birdenbire etki yaptığını bilmiyorum. Fakat bir kaç gün sonra Mike'nin üç tane kutu topladığını, bunların üzerine kollarının var kuvvetile vurduğunu gördüm. Gösterisini bitirdiği zaman bütün klan eğilerek, dal-kavukluk ederek ve onu kucaklayarak hemen itaatlerini sundular. Artık onlar Mike'nin şef olarak kendilerine herhangi bir fenalığı dokunabileceğinden korkuyorlardı.

Mike sosyal mevkilini boş bir kutuya borçlu idi. Kocam ve ben-gürültüden bu kutuları gizleyecek kadar sağırlaştığımız vakit artık Mike'nin durumu, kendisine kimsenin rakip olamayacağı kadar, sağlamlaştırmıştı.

Mike'nin davranışı aynı durumda bulunan insanların davranışları ile ilgili gelişimin tamamiyle aynını gösteriyordu : Başlangıçta yeni gücünden tamamiyle emin olmadığı için, bir müstebit rolünü oynayarak başkalarına fena muamele etmekten vazgeçmiyordu. Bugün Mike ergin şempanzelerin arasında en fazla tolerans sahibi olanlardan biridir.

Bir çok yıllar sadece şempanzelerle yaşadınız. Onların davranışlarıyla bizim davranışlarımız arasında, daha ne gibi benzerliklere tanık oldunuz?

● Şempanzeler bencil yaratıklardır. Ancak ortak amaçları olduğu zaman birleşirler : Avlanma ve Savaşma. Onlar, heyecanlarını sevgilerini tipki bizim gibi açığa vururlar. Şempanzeler tamamen bizimkinin aynı olan sebeplerle öpüşürler, el sıkışırlar, kucaklaşırlar, birbirlerinin omuzlarını hafif vuruşlarla okşarlar. Sinirli ve ezilmiş bir şempanze, karanlık-

tan korkan bir çocuğun başkasından çekinmesi gibi, birinin yardım ve himayesini arar.

Büyük ölçüde muzlar bulan iki şempanze, bir futbol maçını kazanan ekiplerini görmekten kıvanç duyan oyuncular gibi, neşeden hoplarlar, öpüşürler ve kucaklaşırlar :

Başka birşey daha gözüme çarptı. Sosyal bakımdan aşağı basamakta bulunan bir şempanze, daima daha kuvvetlilerin sempatisini kazanmak ister. İnsanlar gibi şempanzeler de el sıkışırlar, buluştukları zaman öpüşürler ve saatlerce gevezellik etmeyi severler.

Dişilerle erkekler arasında nasıl bir bağlantı vardır?

● Hiç bir sağlam bağlantı yoktur. Bir diş fark gözetmeksizin yarım düzine kadar erkeğe sahip olabilir. Aralarında başlıca hiçbir anlaşmazlık ve kıskançlık yoktur. Erkek dişiyi yuvasında ziyaret eder, sonra beraberce yemek yerler. Çocuklara gelince, ta-bii hiç kimse babasının kim olduğunu bilmez. Dişi şempanze ideal bir annedir. En az ceza ile en çok itaati sağlar. Flo'nun bir kızı vardı, Fifi. Fifi dört yaşına geldiği zaman Flo başka bir yavru doğurdu. Fifi, küçük kardeşine dokunmaktan ve onu sıkıştırmaktan vazgeçmiyordu. Flonun hiçbir zaman büyük kızına öfkelenildiğini görmedim, küçüğü ablasından ayırmağa ve büyüğü bebekten uzaklaştırmak için başkaları ile oynamaya çalışıyordu. Böylece büyük yavru bütün gün hem annesi ile beraber kalıyor, hem de kendisini tamamen bir grup içinde hissediyordu.

Öte yandan bir anne şempanze şayet bir yavru bırakarak ölürse, genç şempanzelerin derhal öksüze bakmağı üzerlerine aldıklarına dikkat ettim. Merlin adında bir kaç aylık bir şempanzenin de önemli bir sinir hastalığı vardı, hiç yemek yemiyordu, saatlerce bir köşede duruyordu. Nihayet 6 yaşındaki kız kardeşi onu evlât edindi ve ona öz ana gibi baktı. Fakat Merlin duygularını az açıklayan ve tepkileri oldukça sert bir şempanze olarak kaldı. O şüphesiz aldığı ruhsel yaranın etkisinden kurtulamamıştı.

Constellation'dan Çeviren :
Niyazi TEMİZGİL

Eğer dikkatinizi kendi ömrünüz boyunca düşünceğin getirdiği yeniliklere yöneltmişseniz, görmüşsünüzdür ki ilk ortaya çıktıkları zaman bütün yeni düşüncelerin hemen, hemen hepsi bir parça çılgıncıdır. Fakat hemen, hemen sizi günlük alışkanlıklarınızdan dürtüp çıkaracak bir düşünce ise, hiç bir düşünceye sahip olmamaktan daha iyidir.

A. N. Whitehead

Hayatınızın mutlu olması düşüncelerinizin cinsine bağlıdır. Onun için fazilet ve ayyanın tabiatına uygun olmayan düşüncelerden kendinizi koruyunuz.

Marcus Aurelius

Tecrübe daima ondan daha fazlasına sahip oluncaya kadar sahip olduğumuzu zannettiğimiz şeydir.

Burton Hillis

8 kilometreye kadar yükselen Cumulus Congestus adındaki bu yığın bulutları yakında kopacak bir fırtınanın işaretçileridir. Yüksek tabakalarda dolaşırlar ve lif şeklinde parçalanırlar.

İNSANLAR VE HAVA

Gerhard SCHINDLER

Radyo ve Televizyonda hergün verilen hava raporlarına rağmen, kendi kendine havayı tahmin eden çok kimse vardır. Çok eski zamanlardan kalma bazı hava kuralları hala yürürlüktedir. Bunlardan büyük bir kısmı oldukça doğru sonuçlar verdiği halde birçokları da maalesef hiç bir işe yaramazlar. İşte burada bunların sebeplerini açıklamaya çalışacağız.

Hava hakkında bir bilgi edinmek isteyen her şahıs ilk olarak tabii gökyüzüne bakacaktır, çünkü iyi veya kötü hava dediğimiz şeyin meydana geldiği yer burasıdır.

Eski zamanlardan beri ayın etrafında puslu bir halka teşekkül etti mi, insanlar havanın bozulacağına inanırlar ve bunda pek de haksız değildirlər. Bu, su bulutlarından geçerken ışığın kırılmasından ileri gelir. Aynı şekilde bu halkaları güneşte de görmek kabildir, fakat orada göze daha az çarparlar, çünkü güneş ışığı doğrudan doğruya gözü kamıştırır ve ancak su birikintilerindeki yansımalarında görülebilir.

Ayın ince kısmı (hilal, ayça) ile beraber, geriye kalan ve normal olarak karanlık olduğu için görünmeyen yuvarlak kısmı iyice görülürse, bu da

gene havanın bozulacağına işaret sayılır. Bu kül rengi ay ışığı dünyanın yansıyan parlaklığıdır, zira böylece dünya bütün ayı aydınlatmaktadır. Eğer kül rengi olan bu ay ışığı oldukça parlaksa, muhtemelen dünya üzerindeki aydınlık bulut tarlaları üzerlerine gelen güneş ışınlarını yansıtılmaktadır. Genellikle bulutların varlığı güzel bir havanın işareti değildir. Eğer bu bulut tarlaları batıda ise yağmur geliyor demektir. Eğer rüzgâr doğudan esiyorsa, bu kuralın bir parça değiştirilmesi gerekir, çünkü doğudaki karlı arazide açık güneşli havada aynı şekilde kül rengi parlak bir ışık meydana getirilebilir, fakat bu, bu sefer havanın iyi olacağına işaretir.

Bulutların kendilerine gelince: Tüy bulutlar (ciprus bulutları) yükselmekte olan hava basıncında doğru veya kuzeydoğudan geliyorsa, bu da havanın iyi olacağına delildir. Buna karşılık tamamiyle kapalı bir gökyüzünün altından geçen küçük çok karanlık ve parçalanmış bez parçalarına benzeyen bulutlar çoğu kez sonradan yağmur getirirler; bazan bu parça bulutlara «su taşıyıcılar» (Fraktionibus) adı verilir. Köylüler «havada kuzucuklar dolaşırsa hiç çekinmeden gezmeğe gidilebilir» derler. Bu çok doğrudur, çünkü kuzu bulutları adı ile tanınan Altocumulus'lerden hiç bir yağmur yağmaz, gökyüzü yağmur getiren öteki bulutlarla kaplanıncaya kadar da insan gezintiden eve dönmüş olabilir. Akşam güneş batarken ufuk kızıl bir renk alırsa, yağışlı bir hava bekleyebilirsiniz. Akşam kızılığının gökyüzünün doğu yarısına geçmesi de kötü havaya işaretir.

Sisli yüksek dağ tepelerinde teşekkül eden bulutlar da, uzun zaman oralarda kaldıktan sonra aşağılara inmeğe başarlarsa, bu yakını zamanda yağmur yağacak demektir.

Fiziksel bakımdan da doğrulanmış bir kural da (Helmholtz Bulutları adını alan) bulutların rüzgârın ters istikametinde hareket etmeleridir, böyle bir durumda muhakkak ertesi günü hava yağışlıdır. Cirrus'lar ne kadar çabuk geçerlerse, yakında yağmur yağma ihtimali de o kadar çoktur. Öğleden sonra toplanan ve akşama kadar gene dağılan «Cumulus» bulutları bir kaç gün süre ile havanın iyi geleceğine delildir. Fakat eğer Cumulus'lar «dumanlanmağa», saçaklanmağa başarlarsa fırtına yakındır. Aynı şekilde küçük kenarları parçalanmış, lif lif olmuş dağınık bulutlar da şüphe uyandırır. Karanlık bulutlar aralarında mavi gökyüzünden parçaların görünmesine müsaade ederler ve ufuktan bir duvar gibi yükselmezlerse zararlı değildirler. Arada sırada belki bir sağnak husule gelirse de, bu da sıcak bir yağmur olur. Fazlasıyla beyaz, parlak yığın bulutları ilkbaharda elektrikli bir hava ve dolu getirirler. Tam bir gün süre ile gök yüzünde hiç bulut görülmezse, havada devamlı

bir istikrar beklenbilir. Havada öğle üzeri hiçbir bulut görünmüyorsa, akşam da açık olur. Orta Avrupa'da son 30 yıl içinde yapılan gözlemlere göre Marita arka arkaya ancak beş bulutsuz gün tespit edilebilmiştir.

Kötü havalardan sonra her mevsimde düzelen havayı oldukça kuvvetli bir serinleme izler. Karışık, bulutlu, yağmurlu havadan sonra yükselen basınçla beraber ne kadar şiddetli sağnak halinde yağışlar başlar ve bunlar ne kadar uzun sürerse, düzelen hava da o kadar güzel ve uzun sürer. (Bunun için hava ne kadar huysuz olursa, onu o kadar çabuk gelir derler). Bununla beraber iyi hava ne kadar çabuk gelirse, o kadar az süreli olur.

Yaz günlerinde bir parça rüzgârlı olan güzel hava devamlıdır. Akşama doğru kuvvetlenen rüzgâr büyük bir kesinlikle uzun süren yağışların habercisidir. Köylülerin şu sözü de zamanın süzgecinden geçmiş ve doğrulanmıştır: «Erken saatlarda yağın yağmur öğleden önce biter.» Tabii öğleden sonra tekrar yağabilir, fakat öğleye doğru bir aralık dinceğini bilmek de faydalıdır.

Kar yağışına gelince, en bol kar O dolaylarındaki sıcaklık derecelerinde yağar, geceleyin çok miktarda kar yağması çoğu kez sıcaklığın bir az artmasına ve karların erimesine sebep olur. Yerdeki kar örtüsü genellikle yalnız hava basıncında bir değişiklik olmadığı takdirde sürekli kalabilir. Eğer gökyüzünün başucunun yakınında mavimsi parlak bir sis tabakası görülürse, güneşin meydana çıkması uzun sürmez. Birden gelen soğuk hava akımları kışın bile arada sırada fırtınalara (bilhassa deniz kenarlarında) sebep olabilir; düşük sıcaklık derecelerinde husula gelen fırtınadan sonra hava daha da soğur.

Son olarak şunu da belirtelim ki, bazı hava kurallarının hiç bir değeri yoktur. Meselâ Şubatın 29 olduğu yılların, artık yılların soğuk geçeceği hakkındaki kehanet tamamiyle yanlıştır. Bir tek günün fazla olması yılın havasına ne gibi bir etki yapabilir? Kuzeyden gelen şimşek, sıcak günler getirir şeklindeki köylü kerameti de yanlıştır. Kuzeyden herhangi bir zamanda kuvvetli soğuk bir hava akımının gelerek daha sıcak havaya çarpması ve fırtınaya sebep olması mümkündür, fakat aynı şekilde bir rüzgâr dört yönden de gelebilir. Hatta arada sırada güneşten de dolambaçlı olarak soğuk hava gelebilir, nasıl ki arada sırada kuzeydoğu da, güneydeki bir alçak basınç bölgesine bora şeklinde bir kuzeydoğu rüzgârı olarak estiği takdirde, soğuk yağışlı bir hava getirebilir.

Kosmos'dan

UZAYDAN ÇEKİLEN FOTOĞRAF

Artık haritalarımızdan şüphe edemeyiz. İnsanlar tarihinde ilk defa olarak dünyayı uzaydan görmeğe muvaffak oldular. Attıkları uydularla da istedikleri her yerin her an fotoğrafını alabiliyorlar. Dünyanın düz olduğunu iddia eden Orta çağ insanların yaşadıkları zaman ile aramızda 500 yıl kadar olduğuna göre terakki ne kadar yavaş oluyor. Buna rağmen bugün bile milyarlarca insan müspet bilim açısından düşünmeği öğrenmek istemiyor. Belki bu da insanlığın bir alın yazısıdır. Kim bilir ?

Yukardaki Fotoğraf Essa - 6 Meteorolojik uydusu tarafından 16 Ağustos 1968 günü saat 10,02 'de (GMT) Viyana'da APT Cihazı ile kaydedilmiştir. (APT, otomatik resim nakli anlamına gelir.)

1

FOTOĞRAFÇILIKTA BUGÜN YENİ MERCEKLER

2

İşte Zoom - objektif (Lâstik mercek) denen şey budur. Solda gördüğünüz dört fotoğraf aynı kamera ile ve aynı yerden alınmıştır. Eskiden bunu yapabilmek için dört objektife, hatta daha eskiden belki dört ayrı fotoğraf makinasına ihtiyaç vardı. Zoomu adeta bir dürbün gibi çektiğiniz resmi yakınına getirmektedir.

Fotoğraf

3

4

Balık gözü adı verilen merceklerle Balık gözü adı verilen merceklerle alınan yuvarlak fotoğraf 220°'lik bir alanı kaplamaktadır. Altaki resim aynı yerden geniş açı objektifi ile alınmıştır.

Şimdi bir de geniş açılı objektifi ile alınan bu resmi öteki sahafedekilerle karşılaştırınız. Hepsini aynı yerden alınmıştır.

Bir taraftan renkli fotoğraf, polaroid sistemi, infra kırmızı ışıklardan faydalanılarak çekilen resimler artık herkesin kullanabileceği şeyler haline gelirken, bir taraftan da kameraların objektifleri (mercek sistemleri) büyük bir gelişim göstermektedir. Çok geçmeden her çeşit resmi bir tek objektifle almak bile kabil olacak. Bu en aşağı $f/0,7$ lik bir mercekten insan gözünden bile birkaç kat daha kuvvetlidir. Fakat asıl ilginç yönü, bunun bir Zoom, lastik mercek olması ve geniş açılı objektifinden telefoto objektifine kadar istenilen her odak mesafesine göre ayar edilebilmesidir. Bir on ku-

ruşluğun veya bir posta pulunun 35 mm. lik bir filme tam büyüklüğünde resmini alırken öteki tarafta da şehir meydanındaki saat kulesinin saatinin veya bir otelin penceresinden bakan güzel bir bayanın hiç kimse farkında olmadan fotoğrafını çekebileceksiniz. Bütün bunları yapabilmek için merceğin kenarındaki bir vidayı çevirmeniz kâfi gelecektir.

Fotoğrafçılıkta bu alanda büyük adımlar atılmasına iki etken sebep olmuştur. Birincisi elektronik hesap makinelerinin (kompüterlerin) mercek hesaplarında kullanılmasıdır. Eskiden günlerce, hatta aylarca sürece hesaplar şimdi birkaç saniye içinde yapılabilmektedir. İkinci gelişme cam yapıcılardan gelmiştir. Bugün eskiden düşünülmemeyecek kadar değişik optik niteliklerde mercekler yapmak mümkün olmuştur.

Birkaç yıl önce $f/2,8$ lik mercekler herkesin gözlerini kamaştıracak şeylerdi. Bugün $f/1,2$ bile artık hayretle karşılanmıyor. Son Alman Fotokina sergisinde Kalsiyum-fluorit kristallerinin suni olarak üretilmesi sayesinde $f/0,95$ lik bir objektif sergilenmiştir. Bu gibi mercekler sayesinde daha süratli enstantaneler (hızlarla) çalışmak kabil olmakta, makinenin elde sallanması çevrenin ışık durumunun zayıf olması gibi sakıncalar ortadan kalkmaktadır.

Öteki taraftan bir bahçede resim çekerken aynı yerden bütün bahçenin resmini çekebileceğimiz gibi bir tek gül veya lâlenin, hatta bunların üzerine konan bir kelebeğin bile fotoğrafını alabileceksiniz.

Bir vakitler 35 mm. lik film çeken fotoğraf makinelerinde 28 mm. lik (Odak mesafeli) mercekler geniş açılı objektiflerinin son sınırı sayılırdı. Bugün 17 mm. lik mercekler 160° lik bir alanın resmini çekiyorlar. Hatta 220° lik geniş bir alanı olan özel ve balık gözü adı verilen 6,2 mm lik mercekler bile yapılmıştır.

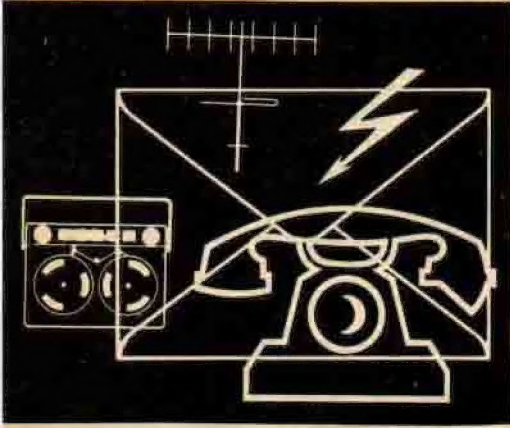
Merceklerin içinde özel flaşlı olanlar da vardır. Bunlarla çok küçük cisimleri aydınlatmak ya böylece fotoğraflarını almak kabil olmaktadır.

İşte bir balık gözü objektifi insan gözü başını çevirmeden bir noktadan bu kadar geniş bir alanı göstermez. Bu yeni merceklerin bu adın verilmesinin sebebi budur.

BAŞKA MEMLEKETLERDEN HABERLER

KANADA MİLLİ İLİM KÜTÜPHANESİ

Kütüphane

Yazar, Ottawa Üniversitesinde dokümantasyon eğitimi yapmakta ve MİK İlimi Enformasyon Servisinde bilfiil çalışmaktadır.

Metin İSKEÇELİ

Millî İlim Kütüphanesi (MİK) 1925 yılında, Millî İlim Konseyinin laboratuvarlarına hizmet etmek gayesiyle kurulmuştur. Müteakip yıllarda gerek personel gerekse kolleksiyon bakımından durmadan gelişen bu müessese 1957 yılında resmen Kanada'nın ilmi ve teknik bilgi toplama ve dağıtım merkezi haline gelmiştir.

Dr. Jack E. Brown yönetiminde, Ottawa'nın Sussex caddesindeki antika işlemeli tavan ve avizelerin süslediği binasında verimli bir şekilde işleyen insan-makina kombinasyonu, Kanadalı alimlerin bilgi ihtiyaçlarına muvaffakiyetle cevap vermektedir. Bununla beraber, son yıllardaki ilmi bilgi artışına paralel olarak hükümetten maddî yardım sağlayamamak Dr. Brown'un başlıca endişesidir. 1968 yılı faaliyet raporunda Dr. Brown, bu hususu şöyle özetlemektedir: «Millî görevlerimizdeki süratli artışa ve Kanadalı alimlere yapılan memnuniyet verici hizmete rağmen, MİK'nin yapması gereken pek çok işler bulunmaktadır. Fakat personelin azlığı ve yer problemi ancak mevcut iş yükünü kaldırmamızı mümkün kılmaktadır. Devamlı artan bilgi isteklerine karşılık, yukarıdaki engeller kaldırılmadığı müddetçe yeni görevlerimizi ifa etmemize imkân yoktur.»

MİK kadrosuna dahil, muhtelif üniversitelerin ilim dallarından mezun olup, kütüphanecilik ve dokümantasyon eğitimi görmüş bulunan 19 profesyonel kütüphaneci günde yaklaşık olarak 400 müracaatı cevaplandırmaktadır. Bununla beraber, müracaatın mahiyeti, zaman faktörü üzerinde tesirli olmaktadır. Meselâ, gıdaların sıvı nitrojenle dondurulması konusunda bibliyografya veya eser araştırması hazırlamak birkaç günlük çalışmaya ihtiyaç gösterilir. Bunun yanında, bir alaşımın viskozitesini veya bir imalatçının adresini bulmak dakika meselesidir.

Kendi muhteşem ilmi kolleksiyonuna ilâveten MİK, dünyanın her yerindeki bilgi merkezlerinden istifade gayesiyle, oldukça iyi çalışan bir muhabere şebekesi kurmuştur. Bu şebeke MİK'nin 5 şube kütüphanesi de (Havacılık, Tatbiki Fizik, Tatbiki Kimya, Yapı Araştırması, Radyo ve Elektronik) dahil olmak üzere Ottowadaki diğer resmi kütüphanelerden başlayıp, bütün Kanada kütüphanelerine hattâ diğer yabancı bilgi merkezlerine bağlanmaktadır. Bu muhabereyi sağlayan Telex ve TWX cihazlarıdır. Ayrıca, Kanadadaki 1700 özel firma ve 100 üniversite kütüphanesi de bu şebekeye bağlıdır.

MİK gün geçtikçe artan ilmi bilgi isteklerine cevap verebilmek gayesiyle kolleksiyonunu genişletmek mecburiyetindedir. Bu cümleden olarak 1957 yılında muhtelif kitap ve dergilerin temini için ayrılan 53100 dolar, 1967 yılında 301.852 dolara yükselmiştir. MİK muhtelif ilim dallarında, çeşitli yabancı memleketinkiler de dahil olmak üzere 16.000 dergiye abone olmuş durumdadır. Maamafih, bu dergilerin hepsi parayla alınmayıp, bir kısmı da mübadele yoluyla temin edilmektedir. Bu konuda en büyük anlaşma Sovyet Rusya İlimler Akademisi ile olanıdır. Bu sayede, Kanada'da temini imkânsız 500 Rus dergisi, Rusyada temini güç olan Kanada dergileri ile değiştirilmektedir. Geçen yıl MİK ne verilen tıbbî ilimler bilgi toplama ve dağıtım görevi muvacehesinde 1600 tıbbî dergiye abone olunmuştur. Bu meyanda, tıp konusunda bilgileri olan 3 kütüphaneci de kadroya alınmıştır.

MİK'nin başlıca görevleri arasında bulunan bibliyografya ve eser araştırması hazırlanması konusunda yan sahafedeki grafikte görülen artış, bu müessesenin sorumluluklarının memleket çapında öğrenilmesi yönünden oldukça enteresandır.

Bu hizmetler; kimya, fizik, tıp ve ekonomi konularında üniversite eğitimi bulunan kütüphaneciler tarafından yapılmaktadır.

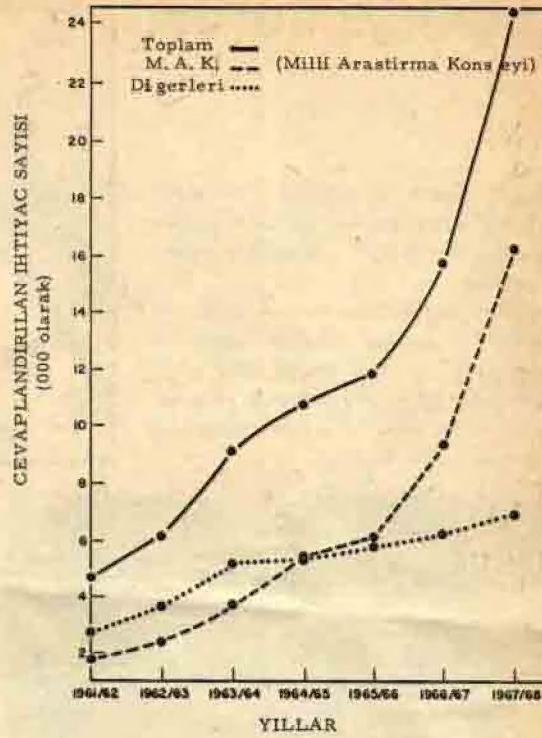
1967 - 1968 döneminde muhtelif kütüphanelere 70.718 kitap ve dergi ödünç olarak verilmiş, 1058 adet de ödünç alınmıştır. Bu meyanda 38.050 fotokopi isteği yerine getirilmiştir.

MIK nin bilhassa Milli Araştırma Konseyi alimlerine yaptığı hizmetler meyanda tercüme işleri de önemli yer tutmaktadır. Diğer özel tercüme bürolarıyla rekabete girmemek üzere MIK bünyesinde bir Milli Tercüme Servisi kurulmasından imtina edilmiştir. Bu sebeple 8 tercümandan müteşkil kadro sadece Milli Araştırma Konseyinin hizmetindedir. Tercüme Servisi aynı zamanda «Kanada İlmî Tercümeler Endeksi» ni hazırlamakla görevlidir. Endeks halen 200.000 tercüme ihtiva etmekte olup, bu rakam gün geçtikçe artmaktadır.

Son yıllarda MIK Milli Araştırma Konseyi alimlerine kompüter ve diğer bazı elektronik cihazlarla gerçekleştirilebilen hizmetler sunmağa başlamıştır. Bunlardan başlıcası SDI (Selective Dissemination of Information) dir. Bu sistemin fonksiyonu; kimya ve ilgili konularda 750 dergide neşredilen en yeni makaleleri, yazar ve konularına göre inceleyip, ihtiyaç duyana iletmektir. Bunu ifa için, Kimya Özetleri Servisi tarafından hazırlanan manyetik teypler ile ihtiyaç sahibi veya kütüphaneci tarafından hazırlanan profiller kullanılmaktadır. 1968 yılı başlarında, aynı prensipten hareket edilerek İlmî Enformasyon Enstitüsü (Institute of Scientific Information) tarafından hazırlanan ve muhtelif mühendislik branşlarında 2500 dergiyi kapsayan teypler de MIK nin bu programına dahil edilmiştir. Bu programdan halen Milli Araştırma Konseyine mensup 100 alim istifade etmekte olup, hizmet için bir maliyet tespit edildikten sonra bütün Kanada'ya teşmil edilecektir.

İnsan-makina kombinezyonunda kompüterlerden sonra en çok kullanılan cihazlar mikrofilm ve mikrofiş okuyan ve basanlarıdır. Kimya özetleri aynı zamanda mikrofilm halinde neşredildiği için, bunlardan istifade ve istenildiği anda arzu edilen sayıda kopya açıkarmak bu cihazlarla kabildir. MIK dünyanın her yerinde yayınlanan teknik raporların Kanada'daki toplanma yeridir. Bu raporlar genellikle mikrofiş şeklinde intikal etmektedir. Her biri 60 sayfayı kapsayan bu fişlerden yılda yaklaşık olarak 45.000 adedi MIK ne gelmektedir. Mikrofişlerin kopyalarını isteyenlere, bu hizmeti ifa etmek üzere özel cihazlar da tedarik edilmiştir.

İlmî ve teknik bilgi dağıtımını hakiki anlamda gerçekleştirmek üzere MIK muhtelif yayınlar çıkarmayı da görevleri arasına almıştır. Bu yayınlardan başlıca iri şunlardır :

- Kütüphaneye yeni ilâveler
- Kanada Kütüphanelerinde bulunan ilmî dergilerin genel listesi
- MIK da bulunan dergiler
- MIK Haber Bülteni
- Kanada Milli Araştırma Konseyi tarafından çıkarılan yayınlar.

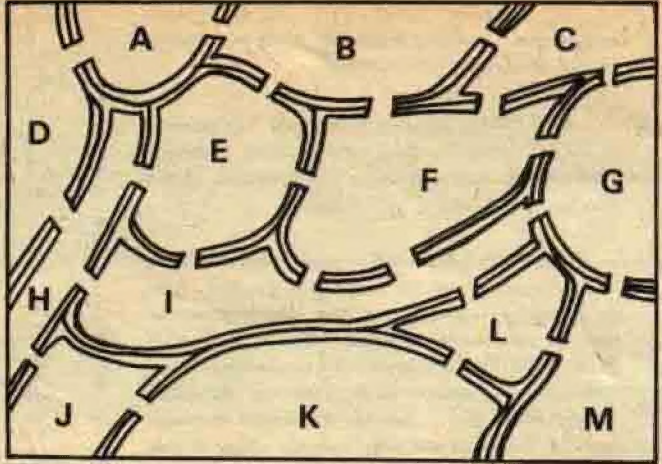
Yapılan bütün hizmetlere rağmen Dr. Brown, mümkün olan her yolla MIK ni, mesuliyetlerini, hizmetlerini, istikbaldeki plânlarını Kanada'nın ilimle uğraşan şahıs ve kurumlarına duyurmak çabası içindedir. Yalnız bunu yaparken Dr. Brown, araştırmaya mahalli kaynaklardan başlanması gerektiğini de ilâve etmektedir. Bu kaynakların yetersizliği halinde daha önce yapılan araştırmaları da bildirmek suretiyle MIK ne müracaat, MIK nin fonksiyonlarının ifasında aranan idealdir. Çünkü, yapılan müracaatların ilmî ve teknik olarak bir sınırı yoktur. Meselâ, bir müessese, demirperde gerisinde verilecek bir konferansın nasıl hazırlanması gerektiğini sormuştur. Quebec'den bir öğrenci «Kütüphanede bulunan bütün bilgilerin gönderilmesini» istemiştir. Burada beliren problem, ihtiyaç sahibinin ne istediğini açık bir lisanla ifade edememesidir. Halli imkânsız olan bu tip istekler konusunda Dr. Brown düşüncelerini şöyle ifade etmektedir :

«Bilgiye ihtiyacı olduğunu bilmeyen veya bu ihtiyacını anlatamayan kimseye, yardım edecek herhangi bir bilgi merkezinin mevcut olduğunu zannetmiyorum».

DÜŞÜNME KUTUSU

Yandaki resimde su kanalları ile örülmüş bir şehir görüyorsunuz. Bu şehrin bütün mahalleleri (A, B, C, D...) köprülerle birbirine bağlanmıştır.

Bir sabah mahallesinden çıkarak başka bir mahalledeki dostunu görmeye giden bir adam yalnız bir kere olmak üzere bütün köprülerden geçer ve arkadaşının evine gelir. Acaba bu adam ve arkadaşı hangi mahallelerde oturuyorlarmış.

SORUN CEVAP VERELİM

Sayın **TANIL İKİKARDAŞLAR**
Kadıköy - İSTANBUL

Elementler ve bunların birleşmesinden meydana gelen maddelerin renkleri basit olarak şöyle izah edilebilir. Her atom dış elektron yapısının özelliklerine göre ancak belirli dalga boyunda ve boylarında ışığı absorplayabilir. Üzerine beyaz ışık (veya güneşin ışığı) düşürülen bir element, absorplayebileceği dalga boylarını absorplar, geri kalan dalga boyları gözümüze yansır ve bunların karışımı gözümüzde belirli renk tesiri bırakır. Örneğin bakır, güneş ışığında bulunan bütün renkleri absorplayabilir. Geriye kalan sarı civarındaki renkler gözümüze yansır ve bakıra özel olan sarı rengi verir.

Sayın **BÜLENT ÜMİT** - Denizli

1. Radyoaktif elementlerin saldığı beta taneçikleri ile elektrik akımını sağlayan elektronlar tamamen aynı vasıfları taşırlar. Beta taneçikleri yüksek enerjili, yani çok hızlı giden, elektronlardır.

2. Yeryüzünde tabii olarak bulunan beta taneçikli salan radyoaktif elementler arasında yarılanma müddeti en fazla olanlar aşağıdakilerdir:

Atom No.	Element	Kütle No.	Yarılanma Müddeti (sane olarak)
6	carbon	14	5580
19	potassium	40	18.3×10^8
37	rubidium	87	6×10^{10}
71	lutetium	176	2.4×10^{10}
75	rhenium	187	4×10^{12}

Yad. Prof. Dr. **PERİHAN TOLUN**

DERGİYİ NASIL BULUYORSUNUZ ?

Herhalde dergideki gelişmeleri ilgilie incelemek, tesinir. Düşüncelerinizi ve isteklerinizi bize yazınız ! Elimizden geldiği kadar her okuyucumuzu memnun etmeye çalışıyoruz.

Konuları daha ilginç yapmağa ve herkesin her sayıda tam alaka ile okuyacağı birkaç yazı bulundurmağa gayret ediyoruz.

Yalnız unutmayınız ki Bilim ve Teknik dünyaya açılan bir pencere olmak amacındadır, zamanla bu pencere daha geniş ve büyük olacaktır.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

Birinci Kıyı	Ada	İkinci kıyı	Gidiş	Geliş
ABCD abcd			cd	1
ABCD ab			d	2
ABCD a	bc		d	3
ABCD ab	c		d	4
AB ab	c	CD	d	5
ABC ab	c	D	d	6
ABC a	bc	D	d	7
ABC a	bc	D	d	8
A a	bc	BCD	d	9
A a	bcd	BCD		10
A a	c	BCD	bd	11
AC a	c	BD	bd	12
a	c	ABCD	bd	13
a	bc	ABCD	d	14
a		ABCD	bcd	15
ab		ABCD	cd	16
		ABCD	abcd	17